

Foto voorblad¹²³

---

¹ De foto op de achtergrond van het voorblad is door een van de bewoners genomen, gedurende ons verblijf in InanItah. Dit is het uitzicht vanaf de Oase, een van de gezamenlijke plekken. Het is een centraal punt in de community en staat voor de rol van natuur binnen de community.

² De collage bestaat uit een verzameling van 4 foto's gemaakt door van Wesemael gedurende het veldwerk. Linksboven is een foto gedurende de cacaofeesten die altijd op vrijdag gehouden werden. Rechtsboven is tijdens een groepsbijeenkomst. Linksonder tijdens een van de meditaties. En rechtsonder is een foto van een groepje bewoners die samen aan het mediteren zijn.

³ Het logo dat bij alle pagina's rechtsboven staat weergegeven in het logo van InanItah. Deze staat voor de vereniging van mannelijk en vrouwelijk en refereert naar de naam van InanItah. www.inanitah.com

‘Wie ben ik?’

Processen van *selfsearching* en de zoektocht naar de ware authentieke *self* binnen InanItah; een *transformational intentional community*.

Bachelor thesis, juni 2016

Thom Engelhart 4143728

t.d.engelhart@students.uu.nl

Stijn van Wesemael 4149076

s.vanwesemael@students.uu.nl

Begeleider: Hans de Kruijff

Universiteit Utrecht

Inhoudsopgave

Inleiding	8
1. Theoretisch kader	
1.1 Postmodernisme	13
1.2 Postmoderne <i>self</i>	14
1.3 New Age	16
1.4 New Age & de <i>self</i>	16
1.5 <i>Transformational intentional communities</i>	18
1.6 Transformationele praxis in de New Age	20
1.7 Levenswijze & <i>Voluntary simplicity</i>	22
2. InanItah: “an earth-based and spiritual community”	
2.1 Ometepe: een eiland van spiritualiteit	24
2.2 InanItah	25
3. <i>Transformational intentional communities</i>	
3.1 Visie, waarden en transitioneel karakter	29
3.2 Gevolgen van het transitionele karakter: organisatiestructuur en activiteiten	32
3.3 Facilitering van de community-ervaring	34
3.4 Conclusie: de kenmerken van een <i>transformational intentional community</i>	36
4. Perspectieven op <i>selfsearching</i> & transformatie	
4.1 Het keerpunt en de weg naar een andere manier van leven	38
4.2 Perspectieven op de <i>self</i>	39
4.3 <i>Selfsearching</i> : de terugkeer naar de ware authentieke <i>self</i>	40
4.4 Dichotomieën	43
5. <i>Selfsearching</i> in de praxis van InanItah	
5.1 Lichaam/Geest	46
5.2 Collectief/Individu	50
6. Levenswijze van InanItah	
6.1 InanItah’s levenswijze: aspecten en theorie	55
6.2 InanItah’s levenswijze en <i>selfsearching</i>	58
7. Conclusie & Discussie	
7.1 Probleemstelling	63
7.2 Centrale argument en deelargumenten	63
7.3 Hiaten in onderzoek	67
7.4 Aanbevelingen	68
Literatuurlijst	69

Bijlage

A. InanItah's weekindeling & activiteitenschema	75
B. Uitleg van chakra's bij lichaamsdelen	77
C. Onderzoekszamenvatting in het Engels	78

*“At the center of your being
you have the answer;
you know who you are
and you know what you want.”*

— Lao Tzu⁴

---

⁴ Lao Tzu. BrainyQuote.com, Xplore Inc, 2016.
<http://www.brainyquote.com/quotes/quotes/l/laotzu386562.html>, accessed June 23, 2016.

Inleiding

“Wie ben ik?”, “Wat wil ik zijn?”, “Wat moet ik doen?”, dit zijn vragen waar niet iedereen voor zichzelf antwoord op kan geven. De postmoderne tijd waarin wij leven wordt gekenmerkt door: constante sociale, economische, en technologische verandering; een eeuwig groeiend scala aan keuzes; consumentisme; en globale toegang tot goederen (Berzonsky 2005; Rattansi & Phoenix 1997; Sandstrom & Fine in Weigert & Gecas 2005). Dit geeft een breed spectrum aan opties wat wij kunnen doen met ons leven. Dit heeft als gevolg dat mensen onvermijdelijk worden geconfronteerd met deze existentiële vragen (Giddens 1991) waardoor mensen terecht komen in een postmoderne zoektocht: de zoektocht naar wie iemand is en wat voor leven hierbij hoort. In ons onderzoek zien wij dit proces als *selfsearching*. Dit concept kan worden samengevat als het proces waarbij iemand op zoek gaat naar zijn of haar *self*.

Aan de basis hiervan ligt een begrip van *self*. In ons onderzoek zijn twee visies betreffende de *self* en de bijkomende *selfsearching* van belang. Allereerst is er de postmoderne academische kijk op de *self* en *selfsearching*. Belangrijke auteurs zijn Giddens en Sökefeld. Uit hun analyses (Giddens 1991; Sökefeld 1999) komt naar voren dat de *self* een entiteit is die veranderlijk is. Waar identiteit in de antropologie als fluïde wordt beschouwd (Kottak 2013) is de *self* een entiteit die hetzelfde blijft. Men kan echter wel werken aan de *self* door middel van reflexiviteit en *agency* (Giddens 1991). Dit veronderstelt dat de *self* een stugge en maakbare entiteit is.

Daarnaast is er de New Age visie op *self* en *selfsearching*. Hierbij wordt de *self* gezien als iets puurs en iets goddelijks. Het is daarbij iets dat wel kan groeien maar niet verandert; het is een statisch concept. Door hiermee in contact te komen en naar de innerlijkse *self* op zoek te gaan en ernaar te luisteren, kan men balans vinden en hierdoor een groter bewustzijn en *consciousness* creëren (Aupers & Houtman 2006:204). Daarnaast wordt gesteld dat persoonlijke transformatie het startpunt is van verandering en dat vanuit hier het collectief vanzelf volgt (Aldred 2000: 323) .

De vraag resteert hoe dit proces van *selfsearching* exact werkt en wat iemand kan doen om dit proces te faciliteren: Hoe kan iemand antwoord krijgen op vragen zoals: “Wie ben ik?”, “Wat wil ik zijn?” en “Wat moet ik doen?”. Deze thesis geeft antwoord op deze resterende

vraag op basis van onderzoek in en naar *transformational intentional communities* (TIC) en de onderliggende processen van *selfsearching* (in een TIC).

Het argument dat centraal staat in deze thesis is dat *selfsearching* bestaat uit enkele componenten en het beslechten van dichotomieën die leiden tot het terugkeren tot de ware authentieke self. Dit ontstaat in de context van een TIC die door middel van een specifieke praxis en levenswijze *selfsearching* faciliteert. Dit argument bestaat uit vier deelargumenten. Na een omschrijving van het theoretisch vraagstuk en de context wordt er ten eerste door Engelhart beargumenteerd dat er een (nieuw) subtype *intentional community* bestaat die tot op heden niet in de literatuur wordt gedekt, namelijk *transformational intentional communities*. TIC worden in het derde hoofdstuk beargumenteerd en uitgelegd. Ten tweede wordt door Van Wesemael het proces van *selfsearching* binnen TIC uitgediept waarbij aandacht wordt besteed aan de componenten van deze *selfsearching*, hier zal dan ook het vierde hoofdstuk aan worden gewijd. Ten derde wordt het eerste mechanisme van *selfsearching* binnen TIC uitgelijnd en geanalyseerd: de praxis. Tenslotte komt het tweede mechanisme van *selfsearching* – de levenswijze – binnen TIC aan bod. Deze worden respectievelijk in het vijfde (Van Wesemael) en zesde (Engelhart) hoofdstuk besproken.

In het argument komt ook het complementaire aspect van onze thesis aan bod. Van Wesemael heeft zich namelijk gefocust op de praxis en Engelhart op de levenswijze. Wij hebben gekozen voor een complementair onderzoek omdat het dan mogelijk is van één community zo goed mogelijk beide processen in kaart te brengen. Als wij voor een comparatief onderzoek hadden gekozen zouden wij deze twee processen minder grondig hebben geanalyseerd. Wij vinden dit van belang omdat het om processen draait die naar ons weten niet eerder zijn bestudeerd binnen de antropologie. De deelaspecten praxis en levenswijze zijn complementair omdat zij de totaliteit van ervaring van verblijf bij Inanitah (TIC waarin het onderzoek is verricht) dekken. Zij vullen elkaar aan in het holistische, complete begrip van deze community.

De postmoderne zoektocht is nog steeds iets waar iedereen mee geconfronteerd wordt en waarschijnlijk in meerdere mate mee geconfronteerd zal worden. Hierin zit onze maatschappelijke relevantie. Door onderzoek te doen naar het proces van *selfsearching* in de context van TIC bieden wij twee dingen die relevant zijn. Ten eerste geven wij inzicht in hoe het proces in elkaar zit en daarmee een indicatie hoe men het proces kan doorlopen. Ten

tweede geven wij inzicht in een andere manier van leven waarin dit centraal staat en kunnen wij de bewustwording van dit soort instanties verhogen.

Onze theoretische relevantie betreft een aantal zaken. Allereerst is er weinig literatuur te vinden over ons onderwerp. Dit betreft TIC, maar ook de *self*, en met name *selfsearching*. Ons onderzoek draagt dus bij aan theorieën omtrent deze onderwerpen. Daarnaast dragen wij het nieuwe begrip TIC aan. Dit is een modernere visie op een subtype van *intentional communities*, welke naar ons weten tot op heden niet gedekt wordt in de wetenschap. Daarnaast bieden wij inzicht over deze processen die kunnen worden gebruikt voor vervolgonderzoek.

De TIC waarin wij onderzoek hebben gedaan, InanItah, is gelegen op het eiland Ometepe, in Nicaragua. Ometepe is een eiland dat bestaat uit twee vulkanen: *Maderas* en *Concepcion*. Sommige reizigers schijnen van deze vulkanen een bepaalde energie te ervaren die bevorderend zou zijn in het verwerkelijken van een betere spirituele zelf (Von 2013). Het eiland kan dan ook worden gezien als een *power place*. Een *power place* is een plek die door mensen wordt geconstrueerd als transformationeel. InanItah is een TIC waarin verschillende transformationele praktijken (bijvoorbeeld *breathwork*, meditatie en yoga) en een ‘simpele levenswijze’ (bijvoorbeeld zelf eten verbouwen, leven in natuur, en douchen met water uit een natuurbron) worden aangeboden. Dit zijn dan ook, zoals eerder beschreven, de mechanismen van *selfsearching* van deze TIC die wij hebben onderzocht.

Als onderzoeksmethoden hebben wij verschillende kwalitatieve methoden gebruikt. Wij hebben voornamelijk participerende observatie en het kwalitatieve interview gebruikt als methoden. Betreffende dataverzameling hebben wij participerende observatie gebruikt. Participatie is een belangrijk element geweest in ons onderzoek. Naast dat wij *selfsearching* hebben kunnen observeren, hebben wij het proces zelf ook ondergaan. Wij hebben dan ook *sensory anthropology* (Pink 2010; Fors et al. 2013) gebruikt als benadering om zoveel mogelijk facetten van *selfsearching* in kaart te brengen door middel van observerende participatie. Een probleem is dat uit de literatuur niet een duidelijk begrip van *sensory anthropology* naar voren komt. Wat wel naar voren komt is dat de onderzoeker de sociale situatie zo compleet mogelijk probeert te ervaren door middel van meerdere zintuigen. Hierdoor hebben wij wel gelet op hoe de ervaring voor ons was op zoveel mogelijk manieren. Dit vereiste meer zelfreflectie van ons. Zodoende hebben wij onze ervaringen verwerkt in de empirische hoofdstukken.

Er zijn enkele dilemma's verbonden aan participerende observatie bij ons onderzoek. Allereerst is er de kans dat er te veel wordt geparticipeerd en dat de onderzoeker vergeet onderzoek te doen. Dit is een aspect waar wij zo nu en dan ook mee hebben geworsteld. Zeker gezien het feit dat wij zelf een transformatie ondergingen was het soms moeilijk afstand tot het veld te bewaren. Hierop hebben wij elkaar af en toe aangesproken. Ook zijn wij beiden, los van elkaar, een weekend weg geweest om zo letterlijk en daarmee figuurlijk afstand tot het veld te krijgen.

Een andere methode van dataverzameling die wij hebben gebruikt is het kwalitatieve interview. We hebben in totaal 35 kwalitatieve interviews (soms met topiclijst) gehouden en daarnaast nog tal van informele gesprekken. Als wij na aanleiding van interviews nog vragen hadden hebben wij *follow-up* interviews gehouden, zowel bij Inanitah als achteraf via Facebook. Een probleem met het kwalitatieve interview die wij allebei hebben ondervonden is dat men soms vergeet dat informele gesprekken ook een manier zijn om data te verzamelen. Om deze reden hebben wij altijd, indien de informatie nuttig was voor ons onderzoek en verwerkt zou worden, nogmaals om toestemming gevraagd en bij de betreffende participant gecheckt of wat wij opschreven ook klopte. Ook hebben wij een focusgroup gebruikt, waarbij wij meerdere mensen tegelijkertijd ondervroegen en hebben gekeken naar groepsdynamieken.

Betreffende de dataverwerking en –analyse hebben wij gebruik gemaakt van Nvivo. Eerst hebben wij onze data gedigitaliseerd en vervolgens geïmporteerd. Via codering (open, selectief, axiaal) zijn wij tot verschillende inzichten en begrippen gekomen. Een probleem is dat mogelijk relevante data verloren is gegaan toen Engelhart's computer crashte en hierdoor een interview verdwenen is. Wij denken echter dat de overige interviews genoeg houvast hebben geboden voor een goed geïnformeerde thesis.

Bij de rapportage fase willen wij wederom nog enkele dilemma's benoemen. Het is belangrijk participanten het recht op privacy en anonimiteit te garanderen (DeWalt & DeWalt 2011). Tijdens de dataverzameling en verwerking hebben wij dit ook gedaan door pseudoniemen te gebruiken en te verwerken. Er bestaat echter de mogelijkheid dat men via Facebook, community leden kan traceren. Wij hebben dit besproken met onze participanten, en allen vonden zij dat prima, echter kan dit wel problematisch zijn. Alhoewel de kans relatief klein is dat iemand, onbekend met de plek en/of de community, leden kan achterhalen, is de kans groter dat leden elkaar kunnen achterhalen. Daarom hebben wij

sommige gevoelige informatie bewust weggelaten bij de rapportage. Wij achten namelijk het recht van de participanten, die ons een grote dienst hebben verleend door mee te werken, hoger dan de mogelijke wetenschappelijke waarde van deze specifieke data. “Veldwerk is immers mensenwerk” (quote van Mommersteeg), en wij achten het menselijke gedeelte als waardevoller. Dit is natuurlijk een kwestie van *informed consent*.

Deze thesis zal gebruikt worden om ons centrale argument kracht te geven. Als eerste komt het theoretische kader aanbod. Hierin worden belangrijke theorieën omtrent ons onderwerp besproken. Hierna wordt ingegaan op de context van ons onderzoek: Inanitah. Bij Inanitah hebben wij onderzoek gedaan en daar berusten de vier empirische hoofdstukken dan ook op. Het eerste empirische hoofdstuk gaat in op de legitimiteit van het begrip TIC. Hierbij komen de belangrijkste kenmerken van Inanitah als TIC aan bod. Het tweede empirische hoofdstuk zal ingaan op *selfsearching*. Er zal beargumenteerd worden dat *selfsearching* vier componenten (acceptatie, schaamte, *present* zijn en intuïtie volgen) bevat. Daarbij is het beslechten van dichotomieën belangrijk. Enerzijds betreft het de dichotomie betreffende *mind* en *body*, anderzijds de dichotomie tussen individu en collectief/omgeving. Daarna zullen de praxis (empirische hoofdstuk 3) en de levenswijze (empirische hoofdstuk 4) als facilitering van *selfsearching* worden besproken. Bij beide hoofdstukken zullen de componenten van *selfsearching* worden toegepast. Ook wordt ingegaan op hoe de praxis en de levenswijze een manier zijn om de dichotomieën te beslechten. De thesis zal eindigen met een conclusie betreffende *selfsearching*. Daarnaast is er nog het een en ander toegevoegd. Ten eerste een literatuurlijst. Ten tweede bijlagen waaronder een individuele reflectie en samenvatting in onderzoekstaal.

1. Theoretisch Kader

Alvorens in te gaan op onze bevindingen zal in dit stuk belangrijke relevante literatuur omtrent *selfsearching* worden besproken. Allereerst zal worden ingegaan op twee stromingen waaruit een begrip van *self* kan worden afgeleid: postmodernisme en New Age. Daarna zal het begrip *self* worden uitgediept. Zowel vanuit het postmodernisme als New Age als onderdeel van dit postmodernisme. Ook zal literatuur omtrent *intentional communities* worden besproken omdat wij dit als vertrekpunt nemen voor *transformational intentional communities* (TIC). Vervolgens bespreken wij de twee mechanismen die in ons onderzoek aan bod komen. Ten eerste is dit de praxis die een TIC kan hebben. Hierom zullen wij literatuur omtrent rituelen en handelingen bespreken. Ten tweede is dit de levenswijze. Hierom zal literatuur omtrent *power places* en *voluntary simplicity* worden besproken.

1.1 Postmodernisme (Thom)

Het postmodernisme wordt door Berzonsky (2005:126) omschreven als een concept dat op verschillende en verscheidene manieren wordt gebruikt. Deze manieren zijn vaak vaag, vormloos, en ongrijpbaar. Het is moeilijk een grijpbaar concept af te leiden. Kvale (Kvale 1992 in Berzonsky 2005:126) suggereert dat er drie verschillende betekenissen van postmodern onderscheiden kunnen worden: (a) een culturele beweging geuit in kunst, architectuur, en literaire vormen; (b) een eeuw / tijd gekarakteriseerd door snelle technologische innovaties, consumentisme, en een eeuwig-verbredende-notie van opties; (c) een epistemologische houding of type van denken die de notie weerlegt dat er een direct te observeren, objectieve realiteit is.

Rattansi & Phoenix (1997) bespreken kenmerken van postmoderniteit als tijdperk. Zij stellen dat samenlevingen binnen het postmodernisme wordt gekenmerkt door een onophoudelijke toename van sociale, technologische en economische verandering. Hierbij sluiten Weigert & Gecas zich aan (2005:165-6). Zij halen Sandstrom & Fine aan die postmoderniteit omschrijven als een multidimensionale term die geavanceerde kapitalistische landen beschrijft, gekarakteriseerd door snelle sociale verandering.

Een ander kenmerk waar Rattansi & Phoenix (1997) en Weigert & Gecas (2005) in overeenstemmen is dat postmoderniteit wordt gekenmerkt door samenlevingen georiënteerd

op consumptie. Bij de eerste is dit gericht op producten die overbodig zijn. Bij de tweede gaat dit gepaard met een reactie van de maatschappij: een groeiende *culture industries* en commodificatie van afbeeldingen.

Zowel Rattansi & Phoenix (1997) en Weigert & Gecas (2005) stellen dat de postmoderne samenleving wordt gekenmerkt door groeiende mogelijkheden betreffende educatie en carrière voor de burgers. Een ander kenmerk betreffende de burgers is een doordringend scepticisme of cynisme over de relevantie van de meeste sociale instituties en waardesystemen voor persoonlijke levens (Rattansi & Phoenix 1997), ofwel wantrouwen in de relevantie van het sociale systeem voor de bewoners vanuit de bewoners zelf in een samenleving. Volgens Weigert & Gecas (2005) is er bovendien een afbrokkeling van de voorafgaande dominante modernistische waarden zichtbaar.

Wat betekent leven in een samenleving gekenmerkt door veel sociale, technologische, en economische verandering dat gepaard gaat met veel consumptie, levensmogelijkheden en wantrouwen in het sociale systeem? Berzonsky (2005:127) stelt dat in een postmodernistische context het steeds moeilijker wordt om een gevoel van eigen identiteit te onderhouden, en dat de basis voor zelf definitie steeds problematischer wordt. Volgens Weigert & Gecas (2005) gaat postmoderniteit dan ook gepaard met een diversificatie van sociale werelden en het decentreren van *the self*. *The self* lijkt dus minder sterk de basis van iemands bestaan te zijn.

1.2 De postmoderne *self* (Thom)

In het vorige stuk is de *self* al kort aan bod gekomen. Maar wat houdt het begrip *self* in? In deze paragraaf wordt het begrip en een definitie op basis van postmoderne academici uitgelijnd. Daarna zal het binnen het kader van postmodernisme worden geplaatst. Als laatste wordt verandering van de *self* volgens postmodernisten besproken.

Volgens Giddens (1991) is het concept *self* een concept dat is ontstaan met moderniteit. Moderniteit heeft individuen namelijk de mogelijkheid geboden een gevoel van *self* te construeren. Hij stelt echter dat het belangrijk is de *self* niet alleen te zien als een westers concept dat met de moderniteit is ontstaan. De westerse *self* wordt vaak gerelateerd aan individualiteit, onafhankelijkheid, en reflexiviteit (Giddens 1991; Sökefeld 1999).

Sökefeld (1999) toont aan dat *the self* een concept is met meerdere facetten. Het is geen onafhankelijke autonome eenheid, maar *the self* wordt gezien als een reflexieve entiteit

die een persoon de mogelijkheid biedt om zichzelf bewust te onderscheiden tussen zichzelf en al het andere, dus het ‘niet-zelf’. *The self* bestaat uit meerdere identiteiten die een persoon heeft, en zij biedt de mogelijkheid om verscheidene identiteiten te besturen.

Alhoewel identiteit een fluïde constructie is die door anderen aan een individu wordt toegeschreven (Kottak 2013) zal *the self* eenzelfde entiteit blijven in verschillende situaties, ondanks de verschillende identiteiten die worden toegekend aan *the self* door anderen (Sökefeld 1999). Wel kunnen identiteiten worden gezien als de bouwstenen voor de constructie van het beeld van *the self* (Sökefeld 1999). Volgens zowel Berzonsky (2005) als Weigert & Gecas is het in postmodernistische context moeilijk een gevoel van eigen identiteit - hier betreft het dus eigenlijk een gevoel van *self* - te houden, omdat identiteiten door sociale diversificatie minder coherent en meer gefragmenteerd zijn. Aangezien identiteiten de bouwstenen zijn voor de constructie van het beeld van de *self*, is er daarmee middel tot verandering van de *self* (Sökefeld 1999).

Verandering van de *self* is dus mogelijk. Giddens (1991) stelt zelfs dat in een postmodernistische samenleving, men onvermijdelijk wordt geconfronteerd met een complexe diversiteit aan keuzes, waarop geen duidelijk antwoord is, alleen mogelijke opties. Hierbij is levensstijl een belangrijk begrip. Giddens (1991) stelt dat de levensstijl een onoverkoombaar aspect van het moderne leven is. Hij definieert het als een geïntegreerde set van praktijken die een individu omarmt, wat een materiële vorm geeft aan een specifiek narratief van *self-identity* (wat wij ‘*the self*’ noemen). Dit heeft een belang voor de kern van *self-identity*, en het maken en hervormen ervan. Volgens Giddens (1991) is een ‘dialoog met tijd’ - besef van verleden en toekomst - een belangrijk hulpmiddel voor verandering van de *self*. In de postmoderne context wordt het individu aldus constant geconfronteerd met het moeten kiezen van wie iemand is, en wilt zijn. Dit dwingt mensen om een bepaalde levensstijl – dus vorming van *self* – aan te nemen (Giddens 1991). Verandering van de *self* is mogelijk door middel van individualiteit, onafhankelijkheid, en reflexiviteit (Giddens 1991; Sökefeld 1999). Een individu construeert door middel van agency en reflexiviteit een gevoel van *self* en is hiermee in staat dit te veranderen.

De *self* is volgens postmodernistische academici een entiteit die ten grondslag ligt aan identiteiten. Het is niet zo fluïde als identiteit, maar wel veranderbaar. Het lijkt dus een stugge entiteit. Voor ons is de *self* op basis van postmodernisme dan ook ‘een stugge, identiteit-overkoepelende entiteit gekenmerkt door *agency* en reflexiviteit die mensen een

gevoel geeft wie en wat zij zijn'. Vanuit New Age ontstaat een ander begrip betreffende *self*. Hierom zal in de volgende paragraaf eerst worden ingegaan op New Age.

1.3 New Age

De New Age beweging is een spirituele manifestatie binnen het postmodernisme. Binnen deze beweging staat een andere visie op de *self* centraal staan. In deze paragraaf zullen eerst de kenmerken van de New Age beweging worden besproken en daarna worden haar eigen visie op de *self* uitgelijnd.

Deze New Age beweging wordt omschreven als een netwerk van individuen en organisaties die een gedeeld wereldbeeld en visie hebben over verlichting en harmonie, met als focus het werken aan de eigen spirituele groei (Rhodes 1995:8). Deze relateert het disfunctioneren van het individu vaak aan de complexiteit van de huidige moderne cultuur en samenleving (Heelas 2009:5). Daarnaast zijn New Agers er ook van overtuigd dat de verschillende tradities en geloven uiteindelijk leiden tot dezelfde onderliggende spirituele waarheid (Aupers & Houtman 2006:203). Dit gedachtegoed ligt dan ook ten grondslag aan de praktijken en rituelen binnen ons onderzoek, waar in hoofdstuk 3 verder op in zal worden gegaan.

Heelas (2009:5) beargumenteert dat deze spiritualiteit van het leven, zich hierbij voornamelijk focust op een holistisch levens-bewuste vorm. Het draait hierbij om de primaire bron van het heilige te ervaren, de diepte van het leven in het hier en nu. Hiermee zien de New Agers zichzelf als onderdeel van een kosmologische eenheid en verbondenheid waarmee ze streven naar gelijkheid en het vermijden van een hiërarchische verdeling binnen de groep, met betrekking op zelfopoffering en competitie (Farias & Lalljee 2008:287).

Verder wordt geloofd dat in dit New Age tijdperk, er een grote verandering plaats zal vinden waarin men zich bewust wordt van zijn potentie waaronder spirituele groei, en optimale fysieke gezondheid door middel van alternatieve heling. Echter zal deze verandering niet gebeuren vanuit een structuur of politiek maar vanuit individuele persoonlijke transformatie (Aldred 2000: 323). Het individu lijkt dus erg centraal te staan in zowel de New Age als in het postmodernisme.

1.4 New Age & de *self*

New Age vindt dat er twee vormen van de *self* zijn (Houtman 2009: 30). In eerste instantie

heb je de gesocialiseerde vorm van *self*, oftewel het Ego, wordt door de New Age gezien als een vals en foutief product die de samenleving en haar instituties heeft gevormd (Aupers & Houtman 2006:205). Dit Ego heeft betrekking op alles waar mee een persoon zich identificeert en denkt dat hij of zij is. Deze wordt vaak verworpen binnen de New Age beweging. De andere vorm van de *self*-de authentieke, diepe & spirituele vorm- staat echter los van identiteit en is het tegenovergestelde van het Ego. Het is hetgeen wat onder de andere 'valse' vorm van *self* zit (Houtman 2009: 30). De complexiteit van de huidige moderne cultuur en samenleving heeft volgende de New Age geleid tot een versterking van de valse *self* en het verder distantiëren van deze authentieke en echte *self*; de persoon die iemand écht is van binnen (Heelas 2009:5).

Om van deze vervreemding af te komen claimen aanhangers van de New Age beweging dat door het ervaren van de *self* en te luisteren naar je innerlijke stem kun je tot de ware, authentieke en heilige kern van jezelf komen (Aupers & Houtman 2006:204). Dit idee wordt gecreëerd doordat de persoon zelf wordt gezien als spiritueel en goddelijk en dat daarom, in plaats van het zoeken naar spiritualiteit buiten de persoon, men naar binnen moet kijken. Er wordt ook geclaimd dat een ervaring met deze innerlijke spiritualiteit ervoor kan zorgen dat alle andere aspecten van iemands zijn ook samenkomen, of een vereniging van lichaam-geest-*spirit*. Hierdoor kan een persoon in staat zijn om zichzelf in balans te brengen (Heelas 2009:5). De vervreemding van het individu van zijn eigen authentieke en echte *self*, kan dus volgens New Age opgelost worden door spiritualiteit en *self*-actualisatie.

Bij het ervaren van deze innerlijke spiritualiteit staat de transformatie van de kwaliteit van persoonlijk leven centraal. Bij expressieve spiritualiteit is het resultaat niet de *self*, maar zorgt de innerlijke spiritualiteit voor verbetering van persoonlijke relaties, creativiteit en persoonlijke verantwoordelijkheid in interactie met anderen, aldus Heelas (2009:6). Het is dus voornamelijk gericht op de individuele ervaring waarmee het gevoel van de *self* groeit en hierdoor verbonden is met krachten van spirituele eenheden (universum, kosmos).

Verder wordt verondersteld dat, door het ervaren van deze *self*, de geest los zal komen te staan van alle gewoonten en gebruiken. Hierdoor zal men de waarde van ieder menselijk leven, ongeacht waar ter wereld, erkennen. Er wordt gedacht dat dit inzicht, in de eenheid en verbondenheid van alles, een bevrijdende en dus transformationele werking heeft voor zowel het individu als het collectief (Aldred 2000: 324). Dit gevoel van eenheid en

verbondenheid en hoe bijdraagt aan transformationele processen en *selfsearching* zal later in de empirische hoofdstukken naar voren komen.

New Age - als uiting en manifestatie van het postmodernisme - legt dus een duidelijk nadruk op het individuele karakter van de *self*. Het wordt gezien als een kern die, naast het individuele karakter, uiteindelijk kan leiden tot een sterkere verbintenis en een soort versmelting tussen individuen wat kan leiden tot een versterkende connectie. Volgens de New Age kan er alleen verandering in het collectief komen vanuit persoonlijke en individuele transformatie, die gerealiseerd lijkt te worden door *self* realisatie. Hierom is het van belang om in relatie tot individuele transformatie ook te kijken naar de context waarin deze transformatie plaatsvindt. Omdat ons onderzoek zich richt op transformationele processen in de context van *intentional communities*, zal in de volgende paragraaf het concept *transformational intentional communities* uiteen worden gezet.

1.5 Transformational intentional communities

In deze paragraaf wordt het begrip *intentional community* uitgelijnd, dit is immers het model waarop *transformational intentional communities* zijn gebaseerd. Eerst worden kenmerken en definities van *intentional communities* besproken. Daarna zal een brug worden geslagen naar de postmodernistische samenleving en vorming van *the self*. Belangrijk is te beseffen dat de definities en kenmerken van *intentional communities* die worden besproken berusten op een klassieker model van *intentional communities*. Door dit besef en door het transitionele karakter van Inanitah schoten de definities en kenmerken te kort om fatsoenlijk Inanitah als community te analyseren. Wij hebben ons daarom een deel van ons onderzoek gefocust op het analyseren van Inanitah als community en opperen dat het een subtype *intentional community* betreft. Wij noemen dit *transformational intentional communities*.

Zowel Shenker (1986) als Brown (2002) definiëren *intentional communities* als een groep mensen die er bewust voor hebben gekozen samen te gaan leven met een specifiek doel, die zij als groep nastreven. Andelson & Grinell (2006) sluiten zich hier bij aan. Zij halen Timothy Miller aan en geven de volgende definitie: een groep mensen die bewust hebben gekozen om samen te wonen in een community om een gemeenschappelijk doel te behalen. Een *intentional community* heeft dus een duidelijke manier van leven, namelijk om aan de doelstelling te kunnen voldoen. Alhoewel bij *transformational intentional*

communities het voornaamste doel transformatie/*selfsearching* is, is een duidelijke doelstelling dus ook een belangrijke factor om samen te leven, zoals uit het eerste empirische hoofdstuk zal blijken. Echter veronderstelt het klassieke model een vaste groep mensen, dit vormt het grootste punt van frictie voor de bestempeling van *transformational intentional communities* als community.

Betreffende community, is bij alle drie auteurs het aspect van het bewust vormen van een community erg belangrijk. Brown (2002) haalt hiervoor het begrip ‘communitarianism’ - het creëren van community - aan. Shenker (1986) geeft als kenmerk van *intentional communities* het omarmen van communalisme als een ethisch doel op zichzelf - het is een integraal aspect van de sociale ervaring van leven binnen *intentional communities*. Alhoewel *transformational intentional communities* een transitioneel karakter (veel mensen zijn maar voor korte duur bewoner en er is een hoge graad van transitie) hebben, wordt er wel actief gewerkt aan het creëren van community.

Andere kenmerken zijn dat *intentional communities* en haar leden nooit geïsoleerd zijn van de bredere samenleving (Andelson & Grinell 2006; Brown 2002; Shenker 1986). Verder is een *intentional community* navenant onafhankelijk - de meeste leden zouden zich de rest van hun leven kunnen voorzien binnen de community (Shenker 1986). *Intentional communities* bieden een raamwerk waar sociale betekenissen en praktijken goed zijn geïntegreerd in de community, maar waar echter wel de behoefte van persoonlijke autonomie wordt gerespecteerd en bevorderd, aldus Shenker (1986). Zeker bij *transformational intentional communities* is dit van belang. Daar is een persoonlijk proces namelijk een van de doelen van samen leven, dit betekent echter niet dat het afbreuk doet aan de community-ervaring (hier meer over in het eerste empirische hoofdstuk).

Samenvattend geeft een *intentional community* dus een duidelijke manier van leven in de vorm van leven naar een doelstelling. Kenmerkend hierbij is dat er actief wordt gebouwd aan het vormen van (een gevoel van) community. Dit betekent niet dat er geen ruimte voor persoonlijke autonomie. Alhoewel een *intentional community* niet geïsoleerd is van de bredere samenleving is het praktisch wel mogelijk voor mensen er de rest van hun leven te leven – aan de basisbehoeften wordt voldaan.

Betreffende postmodernisme en *intentional communities* kunnen enkele observaties worden gedaan. Waar er in *intentional communities* actief wordt gebouwd aan het vormen van een gevoel van) community is de postmodernistische samenleving individualistisch.

Waar in de postmodernistische samenleving sociale diversificatie plaats vindt, lijken *intentional communities* actief te werken aan sociale unificatie. Bovendien is in de postmodernistische samenleving een breed scala aan levenskeuzes en levensstijlen. In *intentional communities* is dit rechtlijniger. Er is een duidelijke doelstelling waarmee men naar leeft. Dit kan mensen, als we Giddens (1991) argument volgen, meer een gevoel van *self* geven. Daarbij heeft minder sociale diversificatie ten gevolg dat er meer duidelijke identiteiten worden ontwikkeld. Gezien Berzonsky (2005) stelt dat gefragmenteerde identiteiten leiden tot moeilijker begrip van *self-definition*, is het wederom makkelijker een gevoel van *self* te hebben in *intentional communities*.

Concluderend, een community geeft een makkelijker platform van leven en daardoor is het makkelijker een gevoel van *self* te construeren. Kenmerken die *intentional communities* hebben, komen ook voor bij *transformational intentional communities*, aangezien zij op *intentional communities* zijn gebaseerd. Wij stellen dan ook dat *transformational intentional communities* postmoderne verschijnselen zijn van het meer klassieke *intentional community* model, waarbij een flux van leden geen afbreuk doet aan de ervaring van de community als community en geen afbreuk doet aan de intentie waarmee de community is opgericht.

1.6 Transformationele praxis in de New Age

Omdat dit onderzoek betrekking heeft op transformationele processen in een *intentional community* en rituelen veelal samenhangen met transformatie, zal in deze paragraaf duidelijk worden hoe praxis transformationeel kunnen zijn. Onder de term praxis verstaan we zowel de transformationele handelingen als de rituelen die worden uitgevoerd om transformatie te bewerkstelligen.

Binnen de TIC's ligt een grote nadruk op rituelen en transformationele handeling. Gruenewaldt (2003:8) stelt dan ook dat alle rituelen bijdragen bij tot het creëren van verandering oftewel transformatie. Een transformatie gaat dus vaak gepaard met rituelen. Garret (2010:331) voegt hier aan toe dat rituelen vaak gebruikt worden als een middel om de manier van leven te veranderen. Volgens het Durkheimse begrip van rituelen kan het daarnaast ook worden gezien als een effectief sociaal-religieus fenomeen (John 2008:2).

Het sociale aspect zit in het feit dat het niet een individueel proces of aspect is maar een proces dat mensen samenbrengt; het versterkt sociale banden en structuren (Klassen

2013:77). Het is juist deze verbondenheid die tijdens deze rituelen kracht geeft aan religie en spiritualiteit zelf. Het belang van rituelen zit hem dan ook voornamelijk in de diepe betekenis hierachter. In rituelen is terug te vinden wat men het meest raakt, hoe men de wereld ziet en welke waarden ze hechten aan bepaalde dingen. Het bestuderen van rituelen is dan ook een essentiële factor in het begrijpen van samenlevingen (Turner 1995:6). Door een deel van ons onderzoek dan ook te focussen op de rituelen en transformationele handelingen binnen de community hebben wij het proces van *selfsearching* kunnen ontdekken en welke componenten hierbij van de community van belang zijn, deze zullen in hoofdstuk 4 aan bod komen. Verder wordt in hoofdstuk 5 duidelijk dat door bepaalde rituelen en handelingen samen te ervaren het gevoel van community versterkt wordt en dit mensen samenbrengt.

Ondanks de verbindende factor tussen individuen door middel van rituelen bestaat er een discussie rondom de rituelen binnen de New Age beweging en hun functie. Meditatie, yoga, tantra en andere New Age rituelen, worden gezien als manieren om je *self* te vinden en dus te transformeren (Hannegraaff 1997:108). Bij de uitvoering hiervan is het *embodied self* en de verandering hiervan (zowel materieel als spiritueel), het *imagined object* van het ritueel (Garret 2010:330). Dit soort rituelen worden gebruikt met de overtuiging dat herhaaldelijke uitvoering hiervan de persoon zal veranderen en transformeren, waarmee hun persoonlijke problemen zullen worden opgelost. De discussie die rondom deze New Age rituelen wordt gevoerd, gaat over de vraag of het puur gaat om zelf-verbetering en *egobuilding*, of dat het ook echt gericht is op het welzijn van anderen en tot een samenkomst van het Goddelijke leid (Garret 2010:331).

Het grootste bezwaar zit in Durkheimse beeld waarin een ritueel mensen samenbrengt. Desondanks benoemt Grimes dat rituelen niet altijd religieus hoeven te zijn. Daarbij benoemt hij *ritualization*, waarin rituelen betrekking kunnen hebben op alledaagse handelingen, die worden gezien als een ritueel zonder een heilige context te hebben. Ondanks dat deze niet als religieus worden beschouwd, kunnen ze wel dezelfde functie hebben (Klassen 2013: 76). Met in acht neming van het feit dat de New Age beweging ervan overtuigd is dat het herhaaldelijk uitvoeren van bepaalde handelingen of rituelen een persoon zal transformeren is het dus van belang hier naar te kijken in de context van transformatie.

Hoe de rituelen en transformationele handelingen (praxis) in InanItah alsnog een sterke transformationele werking hebben, voor zowel voor het individu als het collectief,

ondanks dat ze voornamelijk gericht zijn op het individu zal in zowel hoofdstuk 4 als 5 aan bod komen. Hier zal ook het voorheen besproken New Age idee van transformatie aan bod komen, waarin gesteld wordt dat transformatie begint bij het individu wat uiteindelijk leidt tot collectieve transformatie en meer connectie tussen individuen en omgeving.

1.7 Transformationele levenswijze & *voluntary simplicity*

Om het fenomeen van transformatie volledig te begrijpen is het van belang om naast de rituelen en handelingen, ook andere aspecten in acht te nemen bij transformationele processen binnen een *intentional community*. Zo blijkt dat niet alleen praktijken, activiteiten en ervaringen invloed hebben op de transformatie maar ook de omgeving, de natuur & de levensstijl van InanItah (Ivakhiv 2003; Otterloo 1999; Elgin 1993). Het is hier om dus essentieel om naast zowel de praxis te kijken naar context, de omgeving en levenswijze waarin deze transformatie plaatsvindt. `

Plekken in de natuur die invloed hebben op interne processen van mensen worden door Ivakhiv (2003:94) *power places* genoemd. Deze plekken worden gewaardeerd voor hun natuurlijke kracht en worden gezien als vertegenwoordiging van de natuurlijke wereld, waar spirits of places (Gaia), aard-energieën en heiligen geometrieën voorkomen (Ivakhiv 2003:94). Voor mensen, die een plek ervaren als *power place*, staan ze voor kracht, vitaliteit en een sterke aanwezigheid van de natuur zonder aantasting van moderne samenlevingen. Hierdoor bezitten ze energie die gunstig zijn voor spirituele groei en gezondheid. Ze staan centraal voor persoonlijke transformatie en reizen hiernaartoe worden gezien als een vorm om deze transformatie te bereiken (Ivakhiv 2003:97). Ook Lohr (2007) stelt dat deze plekken niet alleen impact hebben op de mentale gesteldheid van de bezoekers, maar dat ook de werking van de stelsels in het lichaam wordt beïnvloed. Dit heeft betrekking op energieën die gevoeld kunnen worden door bepaalde natuurlijke aspecten. Een plek is echter wel pas een *power place* aan de hand van een ervaring met de plek zelf. Het is geen statisch begrip van een specifieke plek maar komt wel tot stand als gevolg van een collectief gevoel bij een bepaalde plek

Buiten de extrinsieke waarde van een plek speelt binnen de omgeving ook andere factoren een rol. Voeding ook onderdeel uit van de (sociale) omgeving waarin personen leven. Zo benoemd Caplan (2013:3) dat voedsel nooit alleen maar voeding is; vaak zit er een diepere betekenis achter en is het nooit “gewoon” voedsel. Het speelt ook een rol op een dieper niveau tussen de wereld en de self; tussen de wereld buiten je lichaam en fysieke *self*

en binnen in je lichaam. Daarnaast wordt er ook vaak gezegd door mensen dat we zijn wat we eten. Volgens Caplan (2013:9) ziet daar een kern van waarheid in. Ook Otterloo (1999: 198) stelt dat voedsel en eetpatronen (zoals organisch, zelfgeproduceerde ingrediënten en vegetarisch eten) bijdragen aan de bevordering van spirituele en persoonlijke groei. Deze uitspraken liggen ten grondslag aan percepties over lichaam & geest. Hier zal zowel in hoofdstuk 3 als in hoofdstuk 4 met betrekking tot voedsel als wel rituelen.

Het leven in de natuur gaat vaak gepaard met simpel leven, beter bekend als *voluntary simplicity*. Dit is niet een levenswijze die alleen maar gericht is op zo min mogelijk materiele waarden maar heeft daarnaast een diepere spirituele betekenis. Deze manier van leven integreert zowel interne als externe aspecten van organisch en zinvol leven en wordt ook wel een manier van leven genoemd die “*outwardly simple and inwardly rich* “ is (Elgin 2006:458; Elgin 1993). Het verwerpt hoge consumptie, consumptiecultuur en materialistische levensstijl (Gregg 2009:111). Hiermee zet deze manier zich af tegen postmoderniteit die zoals al eerder gezegd wordt gekenmerkt door samenlevingen georiënteerd op consumptie van voornamelijk overbodige producten (Rattansi & Phoenix 1997). *Simplicity* staat bij deze term voor mate van consumptie, werk, en relaties met anderen en met de natuur. De term *voluntaire* impliceert dat het dus een bewuste keuze is die vrijwillig is gemaakt. Dit betekent automatisch dat er intentie, *present* zijn, en bewustzijn zit achter het besluit voor deze manier van leven. Deze manier van leven is zo ingericht dat men zijn meest authentieke en ware zelf in directe verbinding met het leven zet en zo dus meer balans vormt (Elgin 1993).

Concluderend wordt dus duidelijk dat niet alleen rituelen & handelingen een rol kunnen hebben op interne processen en de transformatie. Ook voeding & omgeving spelen hierbij een rol. Zij moeten daarom niet alleen in de context van gezondheid en sociaal gedrag bekeken moet worden, maar ook vanuit spiritualiteit. Daarnaast is de levensstijl, *voluntary simplicity* ook van grote invloed op transformationele processen rondom de *self*. Deze heeft betrekking op een simpele levensstijl maar is ook van mening dat dit uiteindelijk leidt tot een holistische manier van leven waarin een grote verbondenheid is met het leven je omgeving en met je authentieke zelf.

2. InanItah: “an earth-based and spiritual community”

In dit deel zal een beeld geschetst worden van InanItah, de community waarin het veldwerk is verricht. Er zal in deze context zowel aandacht zijn voor de ligging en de omgeving van de plek, als zowel de invulling van de community en hoe deze tot stand is gekomen gezien dit inspeelt op beide deelaspecten van ons onderzoek.

2.1 Ometepe: het eiland van spiritualiteit

Intentional communities die ontstaan en gegroeid zijn vanaf de jaren 70, worden gezien als plekken waar het effect van bewustwording en transformatie in praktijk plaats kan vinden. Deze communities zijn vooral gericht op creatieve ontkoppeling van de industriële samenleving. Ze worden gekenmerkt door een transformatie van invloedrijke top-down instituties, naar een beschaafde, duurzame community waar een nieuwe vorm van identiteit en doel gevormd kan worden (Ivakhiv 2003:95). In dezelfde periode kwam de New Age beweging op die zich ging richten op plekken die worden ervaren en gezien als meer spiritueel en heilig dan het industriële Westen. Zo groeide de interesse in gebieden als India, Azië en Zuid en Centraal Amerika als plekken voor spirituele ervaringen en bewustwording. Deze plekken, eerder al beschreven als *power places*, worden door bepaalde groepen gezien als belangrijk, betekenisvol en machtig (Ivakhiv 2003:96).

InanItah, de community waarin het onderzoek heeft plaatsgevonden, bevindt zich dan ook niet in het Westen, maar op Isla de Ometepe, een eiland te midden van Lake Nicaragua. De oude indianen zagen Ometepe als het beloofde land en gebruikten het als heilige begraafplaats, waardoor het een spirituele afkomst heeft. Er zijn dan ook nog steeds vele petrogliefen⁵ en afgodsbeelden te vinden die refereren naar de spiritualiteit en de voorouderlijke geschiedenis van Ometepe. Door deze voorouderlijke geschiedenis en bijbehorende energie van het eiland hebben de bewoners een sterkere verbintenis met het land van de community. Daarnaast hebben de twee vulkanen, waar de naam Ometepe naar refereert, ook invloed op de ervaring van de plek. Deze worden gezien als twee tegenpolen

---

⁵ Petrogliefen zijn afbeeldingen, figuren of symbolen die door de traditionele bewoners en voorouders van het eiland in de rotsen zijn gekrast, gehakt of gesneden. Deze zijn te vinden over het hele eiland en ook op het land van InanItah zijn ze te vinden.

waarbij de een (Maderas) de heilige plek van de zon is en de ander (Concepcion) de broer van de maan⁶

De vulkanen worden hierdoor dan ook vaak omschreven als magisch en heilig. De bewoners van InanItah ervaren deze vulkanen dan ook een bepaalde energie, die bevorderend is in het verwerkelijken van een betere spirituele *self* (Von 2013). Dit heeft te maken met dat heilige vulkanen of bergen vaak plekken zijn waar mensen spirituele ervaringen of visies hebben gehad of verlichting en wijsheid bereikt (Mason 2014).

Nu dat er een beeld is geschetst van de omgeving en ligging van InanItah, zal de volgende paragraaf ingaan op de vormgeving van de community; haar bewoners en vormgeving.

2.2 InanItah

Sinds 2009 zijn de oprichters begonnen aan het opbouwen en cultiveren van de community; nu bekend als InanItah. InanItah is opgezet met het idee om een platform en community te creëren die spirituele ontdekking, rituelen, milieubewustzijn en transformatie biedt. Zij omschrijven hun eigen visie als volgt:

“InanItah is an consciously created, earth-based spiritual community and transformational living and learning center inspired by the path of freedom and aliveness. Our vision is to raise spiritual and environmental consciousness and create space for individual and collective transformation.”⁷

De huidige opbouw van de community is in zeven jaar tijd, met behulp van vrijwilligers en tijdelijke medebewoners, gecreëerd. Naast vrijwilligers en bewoners zijn er binnen InanItah ook een aantal vaste eiland bewoners werkzaam. Dit omdat de hoeveelheid vrijwilligers vaak niet kan voorzien in de hoeveelheid werkzaamheden die verricht moet worden en ze daarnaast ook de lokale community en economie willen steunen door werkgelegenheid te bieden. Deze werknemers vanaf begin af aan werkzaam geweest in de community en helpen voornamelijk met werk op het land, in de tuin of bij het bouwen van nieuwe gebouwen. Naast het in dienst nemen van lokale bewoners heeft InanItah ook bijgedragen aan het aanleggen van een watersysteem. Deze voorziet naast InanItah ook nog andere omliggende boerderijen van bronwater vanuit de vulkaan.

---

⁶ Informatie verkregen van <http://www.ometepenicaragua.com/> op 2 juni 2016.

⁷ Geciteerd van de website van InanItah. <http://www.inanitah.com/about/intro/> bekeken op 10 januari 2016.

In de zeven jaar tijd van het bestaan van de community zijn een aantal gebouwen en ruimtes gecreëerd voor de bewoners. Deze zijn gebouwd van natuurlijke materialen, die afkomstig zijn van het eigen land. Echter leven de meeste bewoners voornamelijk in tenten of hangmatten. Maar er is ook een enkele die in een gedeeld slaapvertrek verblijven of in een privé hut. Naast deze verblijfsplekken bestaat de community uit een aantal gezamenlijke ruimtes. De keuken (met daarin een bibliotheek), de *temple* (hierin vinden alle activiteiten, workshops en rituelen plaats) en het afgelegen *jungle house*. Dit laatste is een plek waar men naartoe kan om tot zichzelf te komen en hun eigen praktijk uit te voeren. Verder wordt deze ruimte gebruikt voor meerdaagse workshops. Daarnaast is er ook nog het *Urraca centre* & de *shack*. Dit zijn gezamenlijke plekken waar gewerkt kan worden. De plek waar bewoners het liefst komen om optimaal te genieten van de locatie is de Oase. Deze kijkt uit op de vulkaan en bestaat uit een natuurlijk zwembad waar men kan samenkomen en genieten van de natuur.

De bewoners van InanItah zijn voornamelijk van Westerse afkomst. Het inwoners aantal fluctueert als gevolg van het weer (regen en droogteseizoen), per seizoen. Meestal verblijven er gedurende het regenseizoen maar een tiental bewoners. Gedurende de periode dat van het veldwerk is verricht (droogteseizoen) waren er echter altijd tussen de 30 a 40 bewoners aanwezig. De leeftijd van de bewoners varieert sterk maar het zijn voornamelijk volwassenen (leeftijd 20-45) die naar de community komen. Het waren veelal individuen die alleen kwamen maar daarnaast waren er ook af en toe partners of families met kinderen gedurende ons verblijf.

De aspecten die in InanItah centraal staan zijn duurzaamheid, spiritualiteit en individuele/collectieve transformatie. Ook wordt het voorheen besproken concept van *voluntary simplicity* toegepast in hun leefwijze. Onder duurzaamheid verstaan we de productie van eigen voedsel en daarnaast ook zo min mogelijk schade aan de omgeving toe te kennen. Het principe dat centraal staat hierbij is permacultuur. Veteto & Lockyer (2008:47) omschrijven permacultuur als een holistisch systeemmodel waarbij er, met behulp van lokale traditionele kennis en moderne uitvindingen rondom duurzaamheid, wordt ingespeeld op de werking van de natuurlijke processen in de omgeving. Het doel is om verantwoordelijkheid te nemen voor de levensstijl en de productie die hierbij komt kijken, waarbij er geen tot zo min mogelijk schade wordt toegebracht aan de leefbaarheid van ecosystemen, menselijke gezondheid en welzijn (Veteto & Lockyer 2008:51). Echter is InanItah niet helemaal zelfvoorzienend, gezien het grote hoeveelheid inwoners en de

langzame groei van gewassen. Wel komt 98 procent van de producten die ze gebruiken van het eiland zelf. Hiermee proberen ze zowel de lokale gemeenschap mee te steunen als het voedsel zo lokaal mogelijk te houden. Zoals in het theoretisch kader al benoemd, heeft voeding, omgeving en leven in de natuur een diepere betekenis dan puur sociaal en gezond leven. Het heeft namelijk ook invloed op spirituele ontwikkeling en persoonlijke transformatie.

Wat ook centraal staat met betrekking tot persoonlijke transformatie en spirituele ontwikkeling zijn de verschillende New Age praktijken en rituelen die worden aangeboden in InanItah. Zoals al eerder vermeld is dit een combinatie van traditionele gebruiken en praktijken uit verschillende culturen (Aupers & Houtman 2006:203). Yoga, Meditatie, Tantra en dans zijn veel voorkomende praktijken en worden veelal gezien een activiteit waarbij mind en body samen komen en deze vermenging van beide, leidt tot een bron van energie en kracht en versterken van de *self* (Yeshe 1987:10). De holistische oefeningen leiden in combinatie met ademhalingstechnieken tot een samenkomst en evenredige ontwikkeling van de drievoudige aard van de mens; lichaam, geest en *spirit* (Hauser 2013:27; Singleton 2010:92). Het centrale punt van meeste van deze oefeningen zijn transformatie en *selfsearching*. Waarbij in de New Age gedachte dat ieder menselijk wezen een goddelijke kwaliteit heeft en dat de essentie van ieder persoon, de *self dus*, iets puurs en goddelijks is (Yeshe 1987:10).

Naast bovengenoemde New Age praktijken en rituelen, heeft de community een vast activiteitschema dat bestaat uit: werken op het land, bouwen van voorzieningen, schoonmaken, eigen voedsel verbouwen, gezamenlijke activiteiten, dansavonden en *workshops* -die betrekking hebben op bewust & spiritueel leven. Naast het verplichte dagelijkse vier uur werken, is er veel tijd voor zelfreflectie en zijn de bewoners vrij om hun tijd op hun eigen manier in te vullen. Er zijn echter wel een aantal verplichten bijeenkomsten voor de hele community waar iedereen verplicht aanwezig moet zijn; de *community meetings & transparency circle*. Deze zijn gecreëerd om het gevoel van gemeenschap en samenzijn te bevorderen. Daarnaast wordt er in deze bijeenkomsten overlegd hoe het leven verloopt in de community, wat er beter kan, en is er tevens ruimte om persoonlijke ontwikkeling en de groepsdynamiek te bespreken (zie bijlage 1).

Met een duidelijk idee van InanItah als community, haar vormgeving en locatie zullen in de volgende 4 empirische hoofdstukken deze aspecten nog verder worden

geanalyseerd met betrekking op *selfsearching* en transformationele processen. De verzamelde data zal hierbij naast de theorie worden gelegd waardoor er uiteindelijk een holistisch beeld is van InanItah als een TIC en hoe de praxis en omgeving inspelen op het proces van *selfsearching*.

3. Transformational intentional communities

Uit het eerste hoofdstuk blijkt dat meer klassieke beschrijvingen van *intentional communities* de huidige postmoderne verschijning niet adequaat kunnen definiëren en beschrijven. In dit hoofdstuk wordt het begrip *transformational intentional community* (TIC) gelegitimeerd aan de hand van kwalitatieve data betreffende Inanitah.

Om dit te doen zal eerst worden ingegaan op de intentie (visie en waarden) achter Inanitah en op het grootste punt van frictie: het transitionele karakter. Daarna zullen de gevolgen van het transitionele karakter worden besproken met betrekking op de organisatiestructuur en vormgeving van Inanitah. In de derde paragraaf komt aan bod waar de community ervaring door wordt veroorzaakt.

Als conclusie wordt een duidelijke definitie van TIC gegeven. Hierbij zullen kenmerken worden samengevat en kort worden toegelicht. Het stuk zal eindigen met een vooruitblik op de volgende hoofdstukken.

3.1 Visie, waarden en transitioneel karakter

In deze paragraaf wordt eerst ingegaan op het gedachtegoed van Inanitah: haar visie en haar waarden. Hiermee wordt een schets gegeven met welke intentie Inanitah bestaat en met welke intentie de bewoners leven. Daarna zal worden ingegaan op het transitionele karakter van Inanitah. Hierbij worden twee perspectieven besproken en het gevolg voor het benoemen van Inanitah als community.

Inanitah's achterliggende visie

“Our vision is to raise spiritual and environmental consciousness and create space for individual and collective transformation.”⁸

De visie achter Inanitah is hierboven te lezen. Het doel is het bewustzijn verhogen betreffende milieu/omgeving en spiritualiteit tezamen met het creëren van een ruimte voor individuele en collectieve transformatie. Dit wordt gedaan in de context van een community ervaring. Mensen krijgen bij Inanitah een kennismaking met het leven in een community. Hoe individuele en collectieve transformatie samenhangen komt naar voren in het volgende empirische hoofdstuk.

---

⁸ Van website: <http://www.inanitah.com/>

Om de visie te bewerkstelligen wordt Inanilah's ruimte gebruikt voor helende en lerende workshops en andere activiteiten, het verbouwen van organisch eten, en leven in/met natuur. Inanilah balanceert dan ook tussen het spirituele en ecologische. Het spirituele is vooral terug te vinden bij de verschillende activiteiten en workshops, en het gedachtegoed/levensvisie van haar bewoners. Het ecologische is vooral terug te vinden in de ruimtelijke vormgeving. Hierbij is permacultuur een centraal aspect. Het land is dan ook ingedeeld om zo min mogelijk een voetafdruk achter te laten. Zo zijn gebouwen gebouwd door middel van *natural building*, zijn er alleen maar composttoiletten, wordt water van de douches gebruikt voor het bewateren van de tuin, worden zoveel mogelijk producten zelf verbouwd of te voet/fiets naar de community gebracht.

Inanilah's waarden

Inanilah's waarden zijn uit de visie afgeleid.⁹ Kernwaarden zijn bewustzijn (bewust zijn van je handelingen en je zijn), transparantie (jezelf open stellen, intenties duidelijk maken), verbinding/delen (verbonden zijn met je omgeving: mens en natuur) en duurzaamheid (manier van leven: verantwoordelijk omgaan met afval, etc.). Leven bij Inanilah gaat gepaard met het leven met en naar deze waarden (soms door regelgeving). Bij aankomst krijgt men een oriëntatie waarin de visie en waarden aan mensen worden uitgelegd. Deze waarden worden door velen gezien als bijdragend aan transformatie. Joy, een *explorer* die twee maanden in Inanilah verbleef, illustreert dat als volgt: “*You are totally transparent, starting on the same page with everyone every single day. [...] It is really enlightening*”¹⁰.

Inanilah heeft dus een duidelijke visie en duidelijke waarden waarmee deze bewerkstelligd wordt. Kenmerkend hieraan is dat zij in vrijwel alle aspecten van het leven bij Inanilah terug te vinden zijn. In combinatie met dat voor iedereen bij aankomst ze duidelijk worden toegelicht zorgt dit voor een makkelijke naleving van deze visie en waarden bij de bewoners.

Transitionele karakter

Aangezien veel bewoners niet langer dan een maand blijven zorgt dit voor veel flux betreffende bewoners van Inanilah. Veel mensen komen en gaan. Dit betekent dat er naast de oprichters vrijwel geen vaste leden zijn. Volgens enkele bewoners is het gebrek aan vaste

---

⁹ Eigen analyse

¹⁰ Uit open interview gehouden op 19/03/2016

leden, een reden om Inanitah niet als een echte community te zien.¹¹ Kaisar, een *space holder* met een sterk leidende functie die een half jaar bij Inanitah verblijft, stelt bijvoorbeeld dat het door het transitionele karakter de diepere, stabiele connecties tussen individuen mist¹². Joy denkt er deels hetzelfde over: “*But the thing is for the people who stay here for a long time it’s hard to build these real intimate relationships.*”¹³ Zij denkt echter niet dat Inanitah hierdoor geen community is. Kaisar erkent dat deze banden hier en daar wel degelijk worden gevormd. Vanwege dit aspect wat tezamen gaat met het transitionele karakter, draagt hij het begrip ‘community-ervaring’ aan. Hij stelt het volgende:

*“It is an ever changing field, so it is an experience what community life can be like, and what practices can be used in order to have a community. And how to bridge certain differences, resolve conflict in a productive positive constructive way. But if you look at next week or two weeks from now, the field around here will look very different.”*¹⁴

Inanitah biedt dus de ervaring van het leven in een community. De structuur en praktijken zijn aanwezig die in een community aanwezig zijn. Echter verandert het veld constant (transitionele karakter).

Het transitionele karakter wordt door andere bewoners ervaren als integraal aan Inanitah. Zo stelt Lanka, een *collaborator*, die begon als *explorer*, dat: “*the fact that there is so much fluctuation and change going on; it is the transformation.*”¹⁵ Pan, een *space holder* die de veel filosofeerde over de aard van de community, vult hierop aan dat “*This community is focused on transformation and the community itself is thus also constantly in transformation.*”¹⁶ Er is dus sprake van een wederkerige relatie tussen de bewoners en Inanitah betreffende transformatie/*selfsearching*. Doordat de bewoners zich focussen op transformatie transformeert de community constant. Met wederkerige relatie wordt bedoeld dat de community transformeert door de bewoners en de bewoners transformeren door de community. De rol van transformatie voor de community ervaring wordt in de volgende paragraaf besproken.

Er is een frictie betreffende de bestempeling van Inanitah als community. Dit komt voort uit het transitionele karakter van Inanitah. Dit wordt door bewoners enerzijds ervaren

---

¹¹ Meerdere informele gesprekken

¹² Semigestructureerd interview op 14/04/2016

¹³ Focusgroep op 07/04/2016

¹⁴ Semigestructureerd interview op 14/04/2016

¹⁵ Focusgroep op 07/04/2016

¹⁶ Focusgroep op 07/04/2016

als afbreuk aan community, anderzijds als integraal aan Inanitah als community¹⁷. In het theoretische kader is kort aan bod gekomen dat de klassieke definities (Andelson & Grinell 2006; Brown 2002; Shenker 1986) een vaste groep leden veronderstellen. Inanitah wordt anders geconstrueerd dan dit prototype community en heeft daardoor een andere verschijning van sommige kenmerken, deze worden later in dit hoofdstuk besproken. Belangrijk is te beseffen dat, zoals in het theoretische kader beschreven, constante sociale verandering een aspect is van postmoderne samenleving. TIC lijken dit dan ook te delen met de postmoderne samenleving.

3.2 Gevolgen van het transitionele karakter: organisatiestructuur en activiteiten

In deze paragraaf worden de twee grootste gevolgen van het transitionele karakter besproken. Er zal naar voren komen dat het transitionele karakter zorgt voor fluïditeit en veranderlijkheid in meerdere aspecten van de community. Echter ondermijnt deze fluïditeit de structuur en vormgeving van Inanitah niet, maar is het slechts een proces dat gepaard gaat met het transitionele karakter.

Organisatiestructuur

De organisatiestructuur gaat samen met het type bewoner. Er zijn vijf verschillende vormen van bewoner zijn te onderscheiden: oprichter, *space holder*, *collaborator*, *explorer*, en *visitor*. Dit is op basis van leiderschap, verantwoordelijkheid en invloed in te delen in een piramidestructuur met oprichter bovenaan en *visitor* onderaan. Bovendien gaat verblijfsduur samen met het type bewoner. Voor een beschrijving van deze vormen zie **BIJLAGE X**.

Deze organisatiestructuur is fluïde. Kalima, de oprichtster van Inanitah, geeft ook aan dat over tijd veel verschillende vormen zijn gebruikt¹⁸. Dit ging tezamen met het aantal bewoners, de verblijfsduur van de bewoners, en persoonlijke omstandigheden. De gebruikte structuur verandert dus over tijd, maar is ook afhankelijk van de omstandigheden. Dit betekent dat het transitionele karakter van Inanitah de organisatiestructuur bepaald. Dit heeft verschillende gevolgen voor de organisatiestructuur.

Het eerste gevolg is de hierboven besproken fluïditeit. Het tweede gevolg is dat de taken overzichtelijk zijn per laag aangezien de meeste leden niet lang bewoner zijn. Dit is terug te zien in de verschillende functies. Zo zijn alle *space holders* tussen de twee en zes

---

¹⁷ Meerdere interviews en informele gesprekken

¹⁸ Semigestructureerd interview op 08/04/2016

maanden lid van de community. Echter doet dit geen afbreuk aan het functioneren van de community. Dit komt omdat de organisatiestructuur gekenmerkt wordt door een top-down structuur. Kalima maakt eigenlijk alle beslissingen, overlegt dan, en vervolgens voeren de andere lagen het uit. Beide *space holders* Pan en Mayami ervaren hierdoor allebei een mate van onveranderlijkheid¹⁹. Inanitah promoot *co-creating* (samen creëren) en door lidmaatschap co-construeer je de ervaring voor anderen, echter is dit beperkt. Pan stelt dat: *“The possibilities exists and I know that the founders are open for people coming in and becoming long term residents and really co-creating on that level.”*²⁰ Het is dus noodzakelijk om lang lid te zijn om een degelijke invloed te hebben. Mayami stelt dan ook: *“In this particular community my experience has been mainly that I came with the idea of co-creating in the community at all levels. But my experience has taught me that not really, at least at this point in time not.”*²¹

Een ander bijkomend gevolg is dat bewoners makkelijk in een hogere laag kunnen stromen. Dit is echter wel afhankelijk van de hoeveelheid bewoners, hoe minder bewoners, hoe minder bewoners nodig zijn in een hogere laag. Aangezien meer verantwoordelijkheid als transformationeel wordt ervaren, heeft dit als gevolg dat het transformatie bevordert. Kaisar zegt hierover: *“It was like a new opportunity for development in other areas.”*²² Met andere gebieden bedoelt hij gebieden die iemand met minder verantwoordelijkheid niet krijgt. Echter leidt het, volgens zowel Kaisar als Rose²³ (*collaborator*) ook tot meer stress op veel verschillende gebieden en is meer persoonlijke tijd nodig. De downside volgens hen was dan ook dat het gepaard gaat met verlies van vrijheid. Er kan dus gesteld worden dat bewoners met meer verantwoordelijkheid meer kans op transformatie hebben, echter is dit afhankelijk van de persoon.

De organisatiestructuur wordt dus sterk bepaald door het transitionele karakter van Inanitah. Dit komt tot uiting in het fluïde karakter, maar ook in de toegankelijkheid voor bewoners. De organisatiestructuur is zowel een gevolg als een aanpassing aan het transitionele karakter.

Activiteiten

In **BIJLAGE A** is een beschrijving van de verschillende activiteiten te vinden en in

---

¹⁹ Informele gesprekken

²⁰ Focusgroep op 07/04/2016

²¹ Focusgroep op 07/04/2016

²² Semigestructureerd interview op 14/04/2016

²³ Open interview op 16/04/2016

hoofdstuk 3 zal verder worden ingegaan op de rol van transformatie/*selfsearching*. Voor nu zijn er twee belangrijke bevindingen te bespreken betreffende de activiteiten.

Ten eerste is de vormgeving betreffende de activiteiten een gevolg van het transitionele karakter. Naast het gegeven dat de yoga- en meditatiesessies, de *morning meetings*, de *transparency circle*, en de *cacaoceremonie* vaststaan, zijn zij wel afhankelijk van de bewoners en hiermee het transitionele karakter. De bewoners vullen namelijk de activiteiten in. Wat zij te bieden hebben wordt er geboden. Hierdoor kan het bijvoorbeeld voorkomen dat iedere dag een andere yogasessie wordt gegeven. Dit is echter niet belemmerend, het is noodzakelijk, want hiermee blijft de community functioneren.

Het tweede betreft de visie en waarden. In de activiteiten die worden aangeboden zijn zowel de visie als de waarden van Inanitah terug te vinden. Veel activiteiten hebben een spiritueel, transformationeel karakter waarbij aandacht wordt besteed aan zowel persoonlijke als collectieve transformatie. Ook zijn duidelijk de waarden transparantie, verbinding en bewustzijn terug te vinden, vaak zelfs een integraal aspect voor transformatie/*selfsearching*. Hier is meer over te lezen in hoofdstuk 3. Duurzaamheid is minder in de activiteiten terug te vinden, maar meer in de ruimtelijke vormgeving/leven in Inanitah. Hier is in hoofdstuk 4 meer over te lezen en zal worden ingegaan op de rol voor transformatie/*selfsearching*. Belangrijk voor nu is dat de waarden en visie zijn geïntegreerd in de activiteiten, hier komen wij in de volgende paragraaf op terug.

Belangrijk is dus dat de invulling van de activiteiten een gevolg is van het transitionele karakter. Hiermee wordt omgegaan met het transitionele karakter en dit ondermijnt juist niet de structuur van Inanitah.

3.3 Facilitering van de community-ervaring

Gezien het transitionele karakter van Inanitah en de fluïde structuur en vormgeving die hieruit voortvloeit resteert de vraag wat dan wel de community-ervaring teweeg brengt bij de bewoners. Hier zal op deze vraag in worden gegaan aan de hand van het eerder besproken gedachtegoed enerzijds en de intentie van de bewoners anderzijds.

Duidelijk gedachtegoed en implementatie in activiteiten

Zoals in de vorige paragrafen naar voren is gekomen zijn Inanitah's visie en waarden – de intentie van de community – duidelijk gearticuleerd en geïntegreerd in de activiteiten en vormgeving van de community. Hierdoor is voor bewoners snel duidelijk met welke intentie

geleefd wordt.

Bovendien zorgen de activiteiten en daarmee de naleving van de visie en waarden voor hechting tussen de leden. Zo zorgen taken zoals samen koken voor de rest van de community, of het schoonmaken van gedeelde ruimtes voor samenhorigheid en het gevoel dat je deel uit maakt van een groter geheel. Zo stelt Noah, een *explorer* die naar Inanitah kwam om te helen: *“It is really nice to be cooking together with the people you live with. Back home I usually cook alone, and I feel disconnected. Here you are connected to everyone and everything, even while cooking.”*²⁴ Kortom het zorgt voor een gevoel van samen leven. Daarnaast is belangrijk te beseffen dat de duidelijke articulatie van de visie en waarden zorgt voor makkelijke participatie in Inanitah. Het is duidelijk welke leefregels er zijn en het kost weinig moeite om op deze wijze lid te worden van het systeem.

Concluderend, de duidelijke articulatie en integratie van de visie en waarden zorgen voor een makkelijke instroom in het collectief. Dit uit zich in een gevoel van samen leven en daarmee community.

Transformatie als sociale praktijk en ervaring bewoners

Uit de literatuur kwam naar voren dat een integraal kenmerk van *intentional communities* is dat leden van een community bewust ervoor kiezen samen te gaan leven om een duidelijke doelstelling te bereiken (Andelson & Grinell 2006; Brown 2002; Shenker 1986). Dit komt terug in de intentie waarmee mensen bij een TIC komen. De bewoners komen namelijk met eenzelfde intentie naar Inanitah: *transformatie/selfsearching*. Een ander aspect dat zal verhelderen waarom Inanitah een community is komt voort uit de ervaring van de bewoners zelf.

Ten eerste de intentie: *transformatie/selfsearching*. Zo stelt Pan: *“[...] everyone seems to meet here on, not a similar path, but a similar point in their individual path. Which is a point of seeking enlightenment to use a big word, but everybody comes here for the purpose of change and transformation.”*²⁵ Zij zijn er dus allen met eenzelfde doel die binnen Inanitah verwerkelijk kan worden. Dit klinkt echter veel individualistischer dan het is. Zo stelt Pan: *“It is a lot of strong positive feedback loops in everybody here. Everybody helps everybody transform. In the end we are all doing it together.”*²⁶ Dus alhoewel mensen er voor een persoonlijk proces komen, is het iets wat zij samen doen en alle bewoners verbindt.

---

²⁴ Semigestructureerd interview op 16/03/2016

²⁵ Focusgroep op 07/04/2016

²⁶ Focusgroep op 07/04/2016

Inanilah wordt door de bewoners zelf als een community ervaren. Zo lijken veel antwoorden op de vraag waardoor Inanilah een community is Cleo's (*explorer*, eind 30) antwoord: “*For me it is the people. Because they create it, we are co-creating and even though it is very transitional here.*”²⁷ Het meest sprekend weet Joy het echter te verwoorden: “*And the community doesn't stop existing, only the members change.*”²⁸ Ook geeft Joy goed weer hoe dit dan in stand wordt gehouden door de bewoners die wel langer blijven. Zij stelt: “*And that's what keeps the community experience going forward are the people who do stick around for longer and get that next level of calling this their home and calling this their family*”²⁹. Er wordt dus in een zekere mate een community geconstrueerd door de bewoners zelf. Enerzijds door transformatie/*selfsearching* als doel en anderzijds door het als hun thuis en hun familie te zien. Belangrijk hierbij is dat uit de literatuur naar voren kwam dat bij *intentional communities* het bewust vormen van community erg belangrijk is (Brown 2002; Shenker 1987). Bij TIC gebeurt dit ook, door het actieve construeren van TIC als community door haar leden.

3.4 Conclusie: de kenmerken van een *transformational intentional community*

Nu is besproken welk gedachtegoed Inanilah nastreeft, het transitionele karakter community is besproken en daarmee de grootste frictie voor bestempeling als community, de gevolgen hiervan zijn uitgelegd, en waar de community-ervaring dan wel door bewerkstelligd wordt, rest ons nog één ding. Het hiaat tussen de literatuur over communities en onze bevindingen overbruggen.

De definitie en kenmerken van *intentional communities* is over datum. Het is een beschrijving van een klassiek model die inadequaat is om het postmoderne karakter van TIC alom te vertegenwoordigen. Wel putten TIC uit dezelfde poel van kenmerken als *intentional communities*. Een overeenkomst is dan ook dat er actief wordt gebouwd aan community. Bewoners van Inanilah bestempelen de community dan ook als een community of familie. Daarnaast wordt er samen gewerkt om de community draaiende te houden in alledaagse activiteiten.

Daarnaast hebben TIC en *intentional communities* dan ook sterke overeenkomsten betreffende intentie. Enerzijds hebben TIC een duidelijke doelstelling in de vorm van een duidelijk gearticuleerd gedachtegoed. Dit zorgt bij bewoners voor makkelijke participatie in

---

²⁷ Semigestructureerd interview op 27/02/2016

²⁸ Focusgroep op 07/04/2016

²⁹ Focusgroep op 07/04/2016

het gedachtegoed. Anderzijds worden de bewoners met eenzelfde doelstelling bewoner van TIC. Zij hebben allemaal als individueel doel transformatie/*selfsearching*. Dit is een bindende sociale activiteit wat tevens voor een gevoel van community zorgt. Bewoners kiezen er dus wel voor bewust samen te wonen om een specifieke doelstelling te behalen waarbij de levensstijl van de community bijdraagt aan het behalen van die doelstelling.

Het grootste punt van frictie betreft de flux van leden: het transitionele karakter van TIC. Dit is een aspect dat vanuit de literatuur niet verklaard kan worden, echter is in dit hoofdstuk al beargumenteerd dat dit geen afbreuk doet aan het definiëren van TIC als community. TIC zijn een subtype community waarbij transformatie als doel van lidmaatschap een bindend sociaal element is en de noodzaak van een vaste groep mensen overstijgt. Het transitionele karakter biedt ruimte voor individuele processen.

TIC zijn gewapend tegen constante verandering. Er is een duidelijk gearticuleerde intentie (visie/waarden en transformatie als doel) die geïntegreerd is in het dagelijkse repertoire (activiteiten en vormgeving) van de community om zo nieuwkomers direct te laten participeren in het systeem. Echter moet de community ook draaiende worden gehouden en is er een duidelijke verdeling van leiderschap nodig. Dit wordt open gehouden met makkelijke participatie in verschillende lagen en een duidelijke top-down verdeling van leiderschap om zo een community met een transitioneel karakter goed functionerend te houden.

Samenvattend zijn de kenmerken van een transformationele intentional community: transitioneel karakter; duidelijke visie/doelstelling met bijbehorende waarden; fluïde structuren van organisatie, taken en activiteiten; integratie van de visie/doelstelling en waarden in de fluïde structuren. In het volgende hoofdstuk komt het proces dat centraal staat binnen TIC aan bod: transformatie/*selfsearching*. Vervolgens worden de twee belangrijkste manieren om dit te behalen binnen TIC besproken: de praxis en de levenswijze. Deze komen respectievelijk in hoofdstuk 3 en hoofdstuk 4 aan bod.

4. Perspectieven op transformatie en *selfsearching*

Na de uitleg waarom InanItah als TIC gezien kan worden en dat de gemeenschappelijke intentie van de bewoners transformatie is, zal er in dit hoofdstuk ten eerste worden ingegaan op wat de bewoners precies zoeken in een TIC als InanItah. Daarna zal duidelijk worden wat de bewoners definiëren als de *self*, zal dit vergeleken worden met de theorieën over deze term en zal het in de context van de New Age beweging geplaatst worden. Aan de hand hiervan zal *selfsearching* worden gedefinieerd en zullen de daarbij horende componenten en dichotomieën aan bod komen die centraal staan bij de transformationele processen binnen InanItah. Dit is essentieel voor een beter begrip van de andere hoofdstukken, waarin dit begrip wordt toegepast in de context van de praxis en de levenswijze van InanItah.

4.1 Het keerpunt en de weg naar een andere manier van leven

Door de postmodernistische confrontatie en het oproepen van bepaalde levensvragen met betrekking tot de moderne samenleving zijn veel van de bewoners ook naar InanItah gekomen om te zoeken naar zichzelf, betekenis of vrijheid. InanItah als TIC wordt hiermee dus gezien als een manier om dit *selfsearching* in te vullen³⁰. Wat blijkt uit de data is dat deze *selfsearching* of drang naar transformatie vaak is getriggerd vanuit een gebeurtenis of dingen uit het verleden, die de bewoners tot een keerpunt in hun leven hebben gebracht. Voor een aantal is dit veroorzaakt doordat ze diep in de put zaten, waarbij depressies, suïcidale neigingen en drugsmisbruik aan te pas kwamen. Voor andere bewoners geldt dat zij door middel van gebruik van medicijnen³¹ (ayahuasca, paddo's, kambo & iboga) tot bepaalde inzichten gekomen. Dit heeft hun ogen geopend en hun leven anders doen inrichten; waarvan leven in een spirituele community onderdeel is.

Daarnaast is het keerpunt ook vaak gekomen als gevolg van het ontbreken van saamhorigheid en eenheid in de huidige samenleving; dat we te ver van elkaar en onszelf af leven in plaats van samen te leven³². Dit heeft betrekking op de vervreemding van de huidige samenleving, waarin men niet meer in contact staat met zichzelf, de natuur en de realiteit. Mayami, die al een aantal jaar in TIC's woont, vindt zelfs dat we in een beperkte

---

³⁰ Informele gesprekken met 18 bewoners

³¹ In InanItah wordt vaak gerefereerd naar medicijnen in plaats van drugs. Uit interviews en informele gesprekken blijft dat drugs, zoals wij ze kennen, als medicijn genoemd of gebruikt worden aan de hand van de intentie die erachter ligt. Wordt het gebruik in een feestgelegenheid is het drugs, maar wordt het gebruikt om tot bepaalde inzichten te komen, jezelf te helen of van dingen af te komen, dan wordt het medicijn genoemd.

³² Zowel Isis, Tyler als Pan lieten dit blijken in informele gesprekken.

gemoedstoestand of bewustzijn leven die niet in balans is met het echte leven en waar het écht om draait. “*We are living an artificial way of life that we call life*”. Daar vult hij op aan dat door het geloven in deze illusie van het moderne destructieve en onduurzame *consciousness*, hij gevoelens van depressie en angst had voor wie hij aan het worden was. Men heeft het binnen de community dan ook vaak over dat, hoe dichterbij je bij je ware authentieke & natuurlijke *self* komt hoe dichterbij men weer tot de échte realiteit komt.

4.2 Perspectieven op de self

Wat is de betekenis van deze *self* dan voor de bewoners? De *self* wordt door veel van de bewoners gezien als de pure en natuurlijke vorm van zijn, zonder masker en vanuit het hart en liefde³³. Sammy, die naar InanItah is gekomen om te helen, beschrijft het zelfs als een schat:

*“The self is like a treasure that is open when you are born and by being with in society the treasure gets hidden by dust and many other things and after years and years the treasure is so buried in dust that a lot of people don’t know about their treasure anymore and then you identify with all these things that you have to do that are not really important in life instead of what you truly are. Finding the self is for me going back to that treasure and who you really are without overthinking everything.”*³⁴

Hiermee wordt het dus niet gezien als iets wat gevormd wordt maar iets waar men terug naar moet; de natuurlijke staat van zijn. Hiermee komt het *emic* perspectief op de *self* overeen met het beeld en idee van de New Age. De *self* wordt daar ook gezien als iets dat onveranderbaar is, waar naar terug moet worden gegaan en niet iets is wat gevormd kan worden (Giddens 1991) Het *selfsearching*, wat later verder toegelicht zal worden, heeft dan ook betrekking op de *self* als iets natuurlijk en puurs waar mensen terug naar toe moeten.

Een aantal bewoners zien de *self* ook als iets waarbij je loskomt van de sociale conditionering en alle dingen die je doet, omdat anderen het van je verwachten of omdat jij wilt dat mensen je op een bepaalde manier zien. Dit kan worden teruggekoppeld aan de twee eerder benoemde vormen van *self*, waarin deze staat voor ‘wie men geacht wordt te zijn’ (Houtman 2009:31). Binnen InanItah wordt deze valse *performance* van wie je echt bent ook

³³ Semigestructureerd interview met Noah op 08/03/2016

³⁴ Semigestructureerd interview met Sammy op 06/03

wel een masker genoemd. Zo liet Rose mij weten: "In society you have to wear these masks. The mask is nothing that we are, and why should we be something that we are not"³⁵. Het lijkt dus dat deze maskers worden gekoppeld aan nep zijn, en dat in de samenleving dit automatisch gebeurt omdat er zoveel verwacht wordt van individuen en er geen acceptatie is voor wie iemand écht is. Echter lijken mensen deze maskers altijd op te hebben, zelfs in de community, zo blijkt uit een interview met Kalima. Dit heeft puur te maken met het aannemen van een rol in een bepaalde context of situatie³⁶. Kaisar ziet een masker zelfs als een onderdeel van de *self*. Je masker hoeft geen belemmering te zijn zolang je je masker maar je masker met volle overtuiging leeft en dit accepteert als deel van wie je bent. Ook Joy ziet de maskers als iets wat je kunt gebruiken en hiermee iedere rol kunt spelen die je wilt. Het is hierbij echter wel van belang om te realiseren dat deze rol is gecreëerd door het Ego of je *mind* en dit is dan ook de reden waarom iedereen zich er zo mee identificeert³⁷. Als men eenmaal zou begrijpen dat dit niet is wie je echt bent en dat iedereen in de kern hetzelfde is; dan kun je het spel van het leven gaan spelen³⁸. Dit loskomen van identiteit en de daarbij horende verwevenheid tussen mensen en omgeving onderling, zal later op in worden gegaan.

4.3 Terugkeer naar de ware authentieke self

De al eerder genoemde term *selfsearching* heeft betrekking op hoe de bewoners de *self* zien en de beweegredenen van bewoners om zich bij een community te voegen. Daarnaast komt deze term ook terug in de filosofie van de community; terug te gaan naar een natuurlijke manier van leven waarin men meer in harmonie met de natuur leeft, met anderen en met zichzelf.

Het *selfsearching*, of terug gaan naar deze authentieke zelf, heeft een aantal centrale componenten: acceptatie & loslaten, schaamte, *present* zijn en intuïtie³⁹. Hierbij lijkt het voornamelijk om kenmerken te gaan die zijn ontstaan als gevolg van sociale conditionering, je verleden of je omgeving die ertoe geleid hebben dat men niet in staat is om helemaal zichzelf, en dus zijn ware authentieke *self* te zijn. Deze componenten van *selfsearching* staan centraal bij veel aspecten van InanItah. Hoe deze componenten gebruikt worden binnen de praxis en levenswijzen binnen de community zal in de volgende hoofdstukken aan bod komen. In eerste instantie is het van belang om deze componenten te definiëren en daarmee te

---

³⁵ Semigestructureerd interview met Rose op 12/04/2016

³⁶ Participerende Observatie bij de Shadowgame op 22/03 & uit interviews met Kalima & Joy

³⁷ Semigestructureerd Interview met Joy 13/03

³⁸ Semigestructureerd Interview met Kaisar 14/04

³⁹ Blijkt uit verschillende interviews, observaties en analyse met bewoners.

realiseren dat de gecreëerde categorieën niet statisch zijn, maar met elkaar in verbinding staan en elkaar wederzijds beïnvloeden.

Acceptatie en loslaten

Selfsearching heeft deels te maken met acceptatie en loslaten. Door los te laten van oude gevoelens en gewoontes, die je verbonden houden met je 'oude' *self*, vinden de bewoners zichzelf in een diepere manier waar ze mee te werk kunnen gaan in het volgende hoofdstuk van hun transformatie. Men kan door het accepteren van bepaalde gebeurtenissen, gevoelens of gedachten –zowel positief als negatief- deze ook loslaten en deze losmaken van zichzelf, wie ze zijn of wie ze daardoor denken te zijn wat een gevoel van rust creëert⁴⁰. Ook Isis laat blijken dat er een bepaald patroon van angst vanuit haar jeugd is ontstaan, wat opeens omhoog kwam omdat het zich allemaal had opgestapeld. Door de confrontatie aan te gaan en deze gevoelens van angst te accepteren, heeft ze die verstikking van angst en stress om kon zetten naar lucht en licht, aldus Isis⁴¹.

Sommige bewoners koppelen het concept van de *self* dan ook volledig aan zelfliefde en jezelf volledig accepteren⁴². Lanka laat blijken dat het loslaten en zelfacceptatie leidt tot een goede relatie met jezelf. Acceptatie is hierbij niet alleen gericht op acceptatie van jezelf maar ook op acceptatie van anderen. Juist door anderen te accepteren zoals ze zijn wordt het ook mogelijk voor jou om jezelf te zijn⁴³.

Schaamte

Zelfacceptatie hangt veelal ook samen met schaamte. Schaamte lijkt te pretenderen dat je niet helemaal accepteert wie je bent, wat je doet en waar je voor staat. Schaamte wordt in de community gezien als iets wat mensen beperkt in hun ware authentieke *self* te zijn. Volgens Kaiser is je echte authentieke *self* zijn dan ook in staat zijn om je te uit en iedere ervaring die je wilt hebben kunt beleven, zonder beperkingen. Het betekent dingen doen zonder ongemakkelijkheid of twijfel, met betrekking tot andere mensen. Jezelf en je ervaringen volledig uiten zoals je wilt, wordt door een aantal van de bewoners dan ook gezien als echt jezelf zijn. Door het loslaten van schaamte en ongemakkelijkheid krijgen mensen

---

⁴⁰Semigestructureerd interview met Nina, Kaiser, Sammy Mayami en Bruno.

⁴¹Semigestructureerd met Isis op 26/02/2016

⁴²Semigestructureerde interviews met Tao, Noah, Sammy

⁴³Semigestructureerd interview met Kalima op 30/03/2016 & Focusgroep op 07/04/2016

zelfverzekerdheid, zo zegt Noah.

Ook in relatie tot het uiten van gevoelens is dit een belangrijk aspect. Er hoeft geen schaamte te zijn voor hoe je je voelt of in wat voor een situatie je zit. Juist doordat mensen het niet uiten, zich voor bepaalde gevoelens en emoties schamen, of bang zijn voor het oordeel van anderen, worden deze opgekropt, wat - zoals in het verhaal van Isis met betrekking tot acceptatie - kan leiden tot worstelingen met jezelf⁴⁴. Door je comfortabel te voelen met jezelf en je emoties kun je je veel beter uitdrukken omdat je niet bang bent wat anderen van je zullen denken⁴⁵.

Present zijn (geen afleiding)

Ook *present* zijn –oftewel leven in het hier en nu- is een van de componenten om tot jezelf te komen en *selfsearching* te bewerkstelligen. Het leren om gewoon met jezelf te zijn zonder afleidingen, echt geconfronteerd te worden met jezelf en naar binnenkijken staat hierbij centraal⁴⁶. De constante afleiding die men vaak voor zichzelf zoekt-, wordt vaak gekoppeld aan *unconsciousness* en niet *present* zijn⁴⁷. Dit wordt volgens Mayami⁴⁸ veroorzaakt door het Ego die afleiding kiest boven werken aan jezelf. Als men eenmaal afstand neemt van deze afleiding heeft men de tijd en kans om te voelen hoe het écht gaat met jezelf en kun je je “*innersky*” zien, zoals Mayami het noemt⁴⁹. Een paar van de bewoners koppelen zelfs het bewustzijn en *consciousness* volledig aan de *self*: “wanneer je helemaal *present* en transparant bent, dan ben je echt jezelf”⁵⁰. Hiermee gaat hun standpunt in tegen de definitie die Giddens (1991) geeft betreffende de *self*. Hij ziet dit namelijk als iets waarin het besef van verleden en de toekomst centraal staat. Zijn opvatting staat dus lijnrecht tegenover de opvatting van de bewoners waarbij identificeren met het verleden, of richten op de toekomst juist leidt tot een verdere afstand van de authentieke *self*.

Verder wordt het voorheen besproken gevoel van vervreemding vaak veroorzaakt door de afleiding die we zoeken. Zo laat Joy weten dat stilstaan en meer verbonden zijn met je eigen energie van binnen, automatisch gekoppeld is aan verbintenis met anderen, en het gevoel van puurheid en liefde⁵¹. Rose voelt zelfs wanneer ze echt *present* is dat ze dingen

---

⁴⁴ Semigestructureerd Interview met Beau, Isis, Djuna, Noah, Kaiser, Bruno

⁴⁵ Semigestructureerd Interview met Beau 10/02/2016

⁴⁶ Semigestructureerd Interview Tao op 16/03

⁴⁷ Uit semigestructureerde interviews met 5 informanten. Kaiser, Joy, Lanka, Isis & Mayam.

⁴⁸ Interview met Mayami 08/03

⁴⁹ Semigestructureerde interviews met Lanka & Mayam

⁵⁰ Semigestructureerd interview met Joy & Kaiser

⁵¹ Informeel gesprek met Djuna & Bruno op 20/02/2016

zelfs op transformationeel niveau kan voelen veranderen in zichzelf, waardoor ze meer dingen realiseert en leert. Het *present* zijn wordt dus gezien als iets dat bijdraagt aan *selfsearching* en de mate van in het nu leven daarbij ook bijdraagt aan de uiteindelijke transformatie.

Intuïtie volgen

Bij het volgen van intuïtie gaat het voornamelijk om het distantiëren van je rationele denkwijze. Het is van belang om jezelf te begrijpen, je emoties te voelen en hiermee in contact te komen⁵². Het rationele denken en je Ego probeert je vaak weg te nemen van hoe je je echt voelt, en probeert je vaak dingen wijs te maken⁵³. Zo legt Isis⁵⁴ uit – met betrekking tot disidentificatie van de rationele geest - dat: “Door echt naar mijn hart te luisteren en te zien wat je echt voelt, ben ik erachter gekomen wat voor mij fijn is en wat voor mij echt werkt. En dat is eigenlijk ook het belangrijkste.”

Het valt dan ook op dat veel bewoners in InanItah voelen centraal stellen. Ook Tao benadrukt dat wat je voelt gewoon waar is en je moet daarop vertrouwen. De kunst is om het niet te gaan rationaliseren en in twijfel te trekken. Als het voor jou waar is of lijkt dan is het ook waar⁵⁵. Ook veel andere bewoners zijn heel erg bezig met het loslaten van het rationele denken en hun gevoel en intuïtie te vertrouwen en op basis hiervan te handelen. Zij zijn van mening dat je intuïtie je meer kan vertellen dan het rationele denken. Het is daarom ook belangrijk om niet alleen dingen te denken maar ze ook te voelen⁵⁶. In de New Age beweging wordt dit idee bevestigd. Zo is al eerder naar voren gekomen dat door het ervaren van de *self* en te luisteren naar je innerlijke stem en dus je gevoel, je tot de authentieke kern van jezelf kunt komen (Aupers & Houtman 2006:204).

4.4 Dichotomieën

Naast de bovenstaande componenten die onderdeel zijn van *selfsearching*, staat ook het beslechten van een aantal dichotomieën centraal. Deze kunnen zowel gezien worden als een product of een proces van *selfsearching*. In het beslechten van deze dichotomieën zijn de componenten zowel een onderdeel als dat ze beïnvloedt worden hierdoor.

---

⁵² Uit resultaten van interviews met 9 informanten

⁵³ Informeel gesprek met Mayami & Isis op 18/03/2016

⁵⁴ Semigestructureerd interview met Isis op 26/02/2016

⁵⁵ Semigestructureerd interview met Tao op 16/03/2016

⁵⁶ Semigestructureerd interview met Joy op 13/03/2016

Lichaam & Geest

Er wordt door de bewoners gezegd dat het westerse beeld, waarin een onderscheid wordt gemaakt tussen lichaam en geest, onjuist is en geen rekening houdt met de link tussen lichaam en *consciousness* of persoonlijke *state of mind*. Dit *consciousness*, -dat ook al aan bod is gekomen bij het gedeelte over *present* zijn- moet niet gezien worden als iets wat er altijd is, maar dat juist ontstaat en groeit aan de hand van ervaringen en oefeningen (Johnson 2000:41). Dit *consciousness* is dus iets wat versterkt kan worden aan de hand van het beslechten van de bestaande dichotomie tussen lichaam en geest. Door beide te verenigen kan het zowel *consciousness* als andere componenten van *selfsearching* beïnvloeden en versterken⁵⁷. Daarnaast is het van belang in acht te nemen dat het een wederzijdse wisselwerking is, waarin zowel je geest invloed heeft op het lichaam als het lichaam op de geest⁵⁸. Hoe dit precies naar voren komt binnen de praxis en levenswijze van InanItah zal hoofdstuk 3 en 4 naar voren komen.

Individu/collectief

Een aantal van de bewoners zijn van mening dat onderscheid maken tussen individuen een illusie is: “*In the end we are all one*” zo laat Kaisar weten⁵⁹. Net als bij de dichotomie tussen lichaam en geest, lijkt het dat er nauwelijks onderscheid gemaakt kan worden tussen het individu en het collectief, omdat deze beide onderdeel zijn van hetzelfde.

Dit denkbeeld zorgt ervoor dat het idee ontstaat dat de manier waarop ik met een ander omga gelijk staat aan de manier waarop ik met mezelf omga. Voor veel mensen eindigt jij waar jou huid eindigt. Maar als je je perceptie van jezelf gaat uitbreiden en realiseert dat je onderdeel bent van iets groters, dan realiseert men zich al snel dat dit individuele doel niet alleen ten dienste is van jezelf; maar van de hele community. Een dergelijk individueel doel is dus onderdeel van een veel grotere structuur. Door jezelf te beteren als mens kan je daarna ook beter voor de community zijn⁶⁰. Hierin komt het New Age idee naar voren dat collectieve verandering alleen gecreëerd kan worden door middel van persoonlijke transformatie (Aldred 2000: 323).

Echter is het wel van belang in acht te nemen dat door de wederzijdse beïnvloeding, de persoonlijke transformatie ook versterkt wordt door het collectief. Hiermee komt het ook

---

⁵⁷ Interview Kalima op 30/03/2016

⁵⁸ Interview met 5 bewoners.

⁵⁹ Interview Kaisar op 14/05/2016

⁶⁰ Interview Fee

weer terug op geven en nemen. Wat jij geeft aan de community, krijg jij ook weer terug. Door de wederzijdse verbondenheid is iedereen dus zowel een product als producent van zijn eigen sociale omgeving⁶¹. Omdat er niet alleen een sociale omgeving (collectief) is in de community maar ook een natuurlijke omgeving die van invloed is op *selfsearching* zal in hoofdstuk 6 deze dichotomie dan ook niet individu/collectief zijn maar individu/omgeving.

Concluderend is *selfsearching* dus een proces waarbij het draait om terug te gaan naar een innerlijke kern, een pure staat van zijn. De authentieke *self* staat hierbij centraal. Om terug te komen tot de *self* staan er een aantal componenten centraal: acceptatie & loslaten, schaamte, *present* zijn en intuïtie. In aanvulling op deze componenten en het *selfsearching*, heeft het beslechten van een tweetal dichotomieën - lichaam/geest & individu/collectief - hier ook invloed op en maakt het deel uit van het proces van *selfsearching*.

Om een beter inzicht te krijgen van hoe deze componenten zijn geïntegreerd in zowel de praxis (hoofdstuk 5) als de levenswijze (hoofdstuk 6) zullen deze aan bod komen in de volgende hoofdstukken.

---

⁶¹ Semigestructureerd interview met Kaisar op 14/04/2016

5. *Selfsearching* in de praxis van InanItah

Zoals al eerder genoemd staan binnen de community de praxis in dienst voor aspiratie om *selfsearching* en transformatie te bewerkstelligen. Zoals in het vorige hoofdstuk duidelijk is geworden bestaat dit *selfsearching* uit een aantal componenten. Echter zullen de dichotomieën - lichaam/geest en individu/collectief - als basis worden gebruikt voor de analyse van de praxis. De reden hiervoor is dat balans en non-dualiteit een centrale rol spelen in de praxis van InanItah en dat het overkoepelingen zijn waarin de componenten van *selfsearching* ook naar voren zullen komen. Er zal uit dit hoofdstuk blijken hoe de praxis, door middel van de componenten van *selfsearching*, bijdragen aan de weg naar een pure authentieke *self*.

5.1 Lichaam & Geest

Door middel van een combinatie van verschillende spirituele praktijken en rituelen –die hun oorsprong in verschillende culturen hebben en een eclectische mix zijn- probeert InanItah lichaam en geest met elkaar te verenigen. Het belang hiervan is in het vorige hoofdstuk al kort aan het licht gekomen, maar zal hier in de context van de praxis in een dieper perspectief worden gelegd. Het gaat bij veel van de spirituele praktijken om een praktische beleefde ervaring, waarin *mind* en *body* als geheel samenkomen in de vorm van bewustzijn en *consciousness*⁶² (Lambert 1998:120). Dit *consciousness* of bewustzijn kan dus getraind en versterkt worden. Hierdoor is het extra van belang om juist te kijken naar de praxis. Omdat chakra's centraal staan lijken te staan in de vereniging van lichaam en geest zal deze eerst worden toegelicht.

Chakra's

Het belang van het verenigen van lichaam & geest naar voren toen Djuna vertelde dat voor haar de *self* niet anders is als een combinatie van lichaam & geest; het is de connectie tussen je hart en je hoofd. Deze brug tussen de fysieke en metafysische wereld – waar de grenzen tussen geest en lichaam vervagen - wordt ook wel de *subtle body* genoemd (Koppel: 2013:51). Een idee hierachter is dat organen en delen van je lichaam bepaalde energieke gedeeltes hebben en dat je lichaam bestaan uit interne kanalen van deze energieën. Deze energie plekken, die voornamelijk chakra's genoemd worden, vormen voor veel bewoners

---

⁶² *Consciousness* lijkt een synoniem van bewustzijn maar refereert aan een diepere status en vorm van bewustzijn. *Consciousness* is datgene wat achter het bewustzijn ligt.

van de community een essentieel onderdeel om dichter tot de *self* komen en bepaalde gevoelens en emoties te achterhalen. Rose vindt dan ook dat er geen disconnectie bestaat tussen lichaam en geest, juist omdat het allemaal energieën zijn die allemaal onderdeel zijn van een ding; het hele wezen.

Daarnaast wordt gesteld dat als deze stroom van energieën in je lichaam een blokkade heeft, dat dit gevolgen heeft voor zowel fysieke, emotionele, als spirituele onderdelen van je leven⁶³. De zeven chakra's staan voor verschillende onderdelen van menszijn (zie bijlage 3). Hieruit kan geconcludeerd worden dat inderdaad het lichaam, en dan niet het fysieke lichaam maar alles in zijn geheel, een belangrijke rol speelt bij andere interne processen. Daarnaast creëert dit ook meer inzicht in het, al eerder benoemde, holistische perspectief van een groot aantal van de bewoner; dat alles in verbinding met elkaar staat. Ze geloven dat ieder levend wezen deze energiestromen deelt en dat daarom alles met elkaar in verbinding staat⁶⁴.

Chakra's in Yoga

Binnen yoga spelen deze chakra's een grote rol en gaat het voor een groot gedeelte ook over het bevorderen van deze energiestromen in je lichaam. Fee & Kalima, twee bewoners die fanatiek yoga beoefenen, omschrijven yoga dan ook als een van de praktijken die vereniging brengt tussen lichaam en geest. Door je lichaam te bewegen, in bepaalde posities te brengen en hierin je rust te vinden wordt je geest ook gestimuleerd om deze rust te vinden. Het kan dus gezien worden als een wederkerende werking, waarbij de lichamelijke oefeningen en ademhaling ertoe leiden dat je rationele geest de overhand neemt, aldus Fee. Daarnaast breekt het bepaalde *chakra's* open, waardoor energie die vastzit ergens in je lichaam kan doorstromen⁶⁵. Sylvia, een van de bewoners die regelmatig yogales in de community, sprak dan ook een keer over een golf van energie die door haar lichaam schoot toen ze in een bepaalde positie kwam omdat datgeen wat vastzat losschoot en de energie weer door haar lichaam kon stromen. Het is dus veel meer dan puur een lichamelijke praktijk. Fee ziet yoga dan ook als een manier om de dingen die er niet toe doen los te laten, van zich af te gooien en verbinden met je hogere en diepere staat van de *self*.

Breathwork

---

⁶³ Semi-gestructureerd Interview met 5 informanten

⁶⁴ Informele gesprekken met 7 bewoners

⁶⁵ Uit resultaten van semi-gestructureerd Interview met Kalima & Fee

De blokkades van chakra's spelen bij andere praxis ook een grote rol, waaronder *breathwork*. Dit is een manier om trauma's⁶⁶ los te laten die nog vast zitten in het lichaam. Door middel van een combinatie van intensief ademen en *bodywork* (drukpunten op het lichaam) wordt het trauma losgelaten. Ademhaling kan hierbij gezien worden als manier om tot je *subtle body* te komen en dus dingen los te laten (Koppel 2013:61). Zo vertelt Rose na afloop van een *breathwork* sessie, dat ze voelde dat er bepaalde blokkades waren in haar energiestroom, die ze heeft gerealiseerd of losgelaten:

“For my first breathwork sessions I really released two blockages I had like this vision of an innerfire and I was spitting a lot after the session like there was something loose in the throat. And after that I could express myself in a much clearer and powerful way. And then in my second sessions it was really special for me to realize blockages again in my neck⁶⁷.”

Het lijkt dus dat praxis zoals *breathwork*, door middel van deze chakra's en naar het lichaam te luisteren, mensen vertelt waar hun blokkades zitten en wat dus de punten zijn waar ze aan moeten werken. Ook Tao heeft dit meegemaakt. Zo verteld hij dat hij erg last van zijn keel en nek had voor en tijdens de *breathwork* sessie. Tijdens de sessie kwamen er dingen omhoog uit zijn jeugd waar hij heel diep op inging. Het had te maken met iets wat hij zijn moeder in het verleden had aangedaan en waar hij zich erg voor schaamde. Dit had de relatie met zijn moeder geschaad. Zo laat hij weten: “Het kwam bij mij allemaal naar voren dat het neerkwam op communicatie en uiting van mijn liefde naar haar”. Hij koppelt hiermee dus de pijn in zijn nek en keel aan de communicatieproblemen die hij met zijn moeder had (zie bijlage 3). Ook Maria omschrijft dat ze door de *breathwork* voelt dat er meer in haar zit dan alleen het fysieke lichaam. Dit komt overeen met wat hiervoor beschreven is als *subtle body*, dat je lichaam uit meer bestaat dan alleen het fysieke deel.

De verbondenheid met alles en iedereen en de holistische denkwijze van een aantal van de bewoners, wordt ook nog eens versterkt door de *breathwork*. Een aantal van de bewoners had tijdens de twee daagse cursus zelfs een gevoel van eenheid bereikt, waarbij er een sterk gevoel van verbondenheid is tussen alles wat leeft en de natuur of een wereld zonder dualiteit, zoals Kaiser het benoemt⁶⁸. Zowel mijn collega Engelhart als ik, hebben dit

---

⁶⁶ De term trauma staat hier niet voor een traumatische gebeurtenis, maar kunnen al kleine gebeurtenissen zijn uit je verleden die je niet verwerkt hebt en zich opgeslagen hebben in bepaalde delen van je lichaam.

⁶⁷ Semi-gestructureerd Interview met Rose op 12/04/2016

⁶⁸ Participerende observaties en informele gesprekken met 7 bewoners

gevoel ook ervaren. Dit gevoel en niveau van verbondenheid met de mensen, het leven en de natuur had voor ons beide een transformationele werking. Dit **kwam** doordat dit gevoel van verbondenheid met natuur **en mensen alle problemen en zorgen** in perspectief plaats en dit een verlossend gevoel geeft⁶⁹. Dit komt overeen met wat Aldred (2000:324) al eerder benoemde met betrekking tot de realisatie van verbondenheid tussen alles dat dit leidt tot het gevoel van bevrijding en een bepaalde rust.

Dynamische Meditatie

Met het dynamische karakter van de meditaties die InanItah aanbiedt komt hier ook een grotere rol naar boven met betrekking tot lichaam/geest. De *shaking* meditatie, waarbij meditatieve staat wordt gecombineerd met het schudden van je lichaam, wordt veel gekoppeld aan loslaten. Het eerste half uur blijf je intens met je lichaam schudden en laat je alles gaan waarna je een half uur in lotushouding zit en alles integreert in je meditatie. Ook Tao voelt dat deze meditatie veel te maken heeft met koppeling tussen geest & lichaam. Hij is hierdoor gaan beseffen dat bepaalde gedachten of gebeurtenissen toch ook wel echt in je lichaam kunnen gaan zitten.

Belangrijk hierbij is om op te merken dat dit zou betekenen dat **je** niet alleen *unconscious* van geest kunt zijn maar ook van lichaam. Meerdere bewoners benadrukken dat het erg belangrijk is om meer in haar/**hun** lichaam te zitten, en dus present te zijn. Connectie met het lichaam is belangrijk omdat het lichaam intuïtief is en een betere raadgever kan zijn dan je rationale geest. Daarnaast hebben alle sensaties die je hebt in het lichaam een betekenis. Ze kunnen je een heleboel vertellen over *unconscious* gedachten en kunnen je hierdoor meer duidelijkheid geven van je eigen geest, emoties en gevoelens⁷⁰.

Dans

Met het lichaam als intuïtieve raadgever is ook dans een belangrijke praxis binnen het beslechten van de dichotomie tussen lichaam en geest. Dans is volgens een aantal bewoners een van de manieren om meer naar je lichaam te luisteren. Dit komt omdat het men in staat stelt hun lichaam te voelen en te begrijpen. Daardoor kan men dus ook zichzelf beter leren kennen en hun intuïtie leren te volgen. Een aantal van de praxis zijn dan ook erg gericht op dans. Er zit zoveel meer achter dan alleen maar dansen, het gaat ook over mentaal loslaten, om bang te zijn voor oordelen van jezelf of van anderen en luisteren naar jezelf en voelen wat

---

⁶⁹ Participerende observatie bij tweedaagse *breathwork* cursus op 07/04/2016

⁷⁰ Uit resultaten van semi-gestructureerde Interviews met 6 bewoners.

jij en je lichaam willen, zo laat Beau weten. Ook Stefan, een oudere bewoner die getraind is in Watsu⁷¹ oftewel waterdance (Water Shiatsu), heeft het over overgave, voelen en loslaten bij dans:

“It helps us open up and surrender, and it is like being together without masks. It is really not about faking and it is like all of your social conditioning is washed away. And all that’s left is you there in the moment.”

Hieruit blijkt dat deze praktijk een lichamelijke praktijk is die uiteindelijk leidt tot een staat van in het hier en nu zijn. Zoals in het vorige hoofdstuk is beargumenteert kan men alleen voelen hoe het met ze is en wat ze daadwerkelijk voelen als ze in het hier en nu leven. Wederom blijkt het dus essentieel te zijn om in het hier en nu te leven zodat je kunt voelen, zowel lichamelijk of geestelijk hoe het met je gaat. Ook komt hier al naar voren dat veel van de praxis juist uitgevoerd worden door interactie met anderen of in groepsverband. De dichotomie tussen het individu en het collectief zullen dan ook in de volgende paragraaf besproken worden.

5.2 Collectief & Individu

“Er lopen ongeveer 20 mensen kris kras door de cirkelvormige tempel heen. Om de zoveel tijd blijven twee mensen tegenover elkaar staan en beginnen hard tegen elkaar schreeuwen en te gillen. Ook tegenover mij staat een van de bewoners Kaiser, die onder de tatoeages zit en een hanenkam van dreadlocks heeft. Hij kijkt me recht in mijn ogen aan en schreeuwt de longen uit zijn lijf: “I FUCKING HATE YOU”. Dit geschreeuw tussen de verschillende bewoners blijft zo een tijdje doorgaan totdat de harde agressieve muziek verandert in rustige sentimentele muziek. Voordat ik het weet staat Joy mij met puppy-ogen en tranen in haar ogen aan te kijken en vraagt ze of ik haar wil vergeven voor alles wat ze heeft gedaan. En hoor ik mezelf zeggen: “Yes, I forgive you.”

Dit is een fragment van een avond in de community waarbij de OHM-meditatie werd gedaan. Hierbij waren alle bewoners van de community aanwezig en kwam het collectief/individu aan

---

⁷¹ Waterdance oftewel Watsu is een partner oefening waarin overgave aan elkaar en vertrouwen een grote rol speelt, zowel geestelijk al lichamelijk. De een beweegt de ander door het water, terwijl deze met zijn of haar ogen dicht in de ander zijn armen ligt/**liggen**, en laat hem of haar op deze manier dansen.

bod. Deze vorm van meditatie duurde meer dan 2 uur en ging om persoonlijke emoties los te laten juist door ze te uiten of te delen met anderen. Het ging van woede tot vergiffenis, van liefde tot verdriet en van seksualiteit tot angst.

Zoals uit hoofdstuk 3 en 4 geconcludeerd kan worden, komen de meeste inwoners met individuele doeleinden naar InanItah. Maar zoals al eerder is duidelijk gemaakt **is**, hebben deze individuele doelen en persoonlijke transformatie uiteindelijk weer invloed op het collectief. Hoe dit gevoel van eenheid en de wederzijdse wisselwerking tussen het individu en collectief een aanvulling zijn op de componenten van *selfsearching* en deze zelfs versterken - in de context van de praxis van InanItah - zal hier aan bod komen.

Mensen als spiegels

Een aantal bewoners vergelijken mensen ook wel met spiegels. Niets is meer confronterend dan zo intensief samen te leven met anderen mensen. Hierdoor wordt je constant een spiegel wordt voorgehouden. Deze confrontatie kwam ook letterlijk naar voren tijdens de *shadow game*, een initiatief van Kalima, waarbij bewoners elkaar vertellen wat ze zien als ze naar je kijken. Dat wat ze zien heeft echter betrekking op dat wat jij als persoon probeert te verbergen, zijn *shadow* of masker:

*“Ik sta in het midden van de tempel in een kleine cirkel. Tegenover mij zitten drie bewoners die me strak in de ogen aankijken: “I see somebody who is not completely himself”, “I see a very emotional and sensitive person who is not always showing how he feels because he is scared to let these emotions go” and “I see somebody with potential leadership” zijn dingen die ik toegesproken krijg. Na enkele minuten mag ik me weer bij de anderen gaan voegen en staat Nia, een meisje in een sarong met felrood paars haar, op en gaat in het midden van de cirkel staan.”*⁷²

Dit is een fragment uit de *shadow game*. Het gaf mij veel tijd om na te denken over mijzelf, wie ik écht ben, wat ik probeer te zijn en wat nu echt onderdeel van mijzelf is of wat een masker of *shadow* is⁷³. Ook Stefan laat weten dat deze confrontatie hem veel inzicht in zichzelf heeft gegeven. Ook de realisatie dat je de negatieve eigenschappen en onzekerheden van jezelf maar gewoon moet omarmen in plaats van veroordelen en verbergen waren voor hem krachtig⁷⁴.

---

⁷² Participerende observatie & eigen ervaring bij de Shadow Game, als onderdeel van de Transparency Circle

⁷³ Aantekeningen en reflectie aan de hand van verschillende participerende observaties bij Transparency Circle.

⁷⁴ Semi-gestructureerd interview met Stefan & Leonie.

Inzichten

Het collectieve aspect hoeft niet in alle gevallen confronterend te zijn, zoals in de *Shadow Game*, maar kan een individu ook bepaalde duidelijkheden geven. Joy komt op een avond naar me toe als de *transparency circle* is afgelopen en verteld me dat ze toen een medebewoner in de cirkel ging staan en haar verhaal deed, zij ook juist ging nadenken over haar eigen situatie, die heel identiek was. Het werd door haar ervaren als een leerproces; door de verhalen en problemen van anderen te horen, ging zij reflecteren op haar eigen situatie. Lukas beaamt de kracht van deze ruimte, die ieder woensdagavond gecreëerd wordt:

“Standing in the middle was a great transformational experience for me: taking the space, standing in the middle of the circle in front of all these people and just being there. I really felt my power, my strength.”

Het laat zien dus dat niet alleen de mensen die iets delen in de cirkel, maar ook de mensen die luisteren naar hun medebewoners als transformationeel of leerzaam kunnen ervaren. Dit komt door de interactie en inspiratie of inzichten die andere mensen kunnen geven.

Support

Naast confrontatie en spiegelen wordt ook het element van steun en support voor elkaar gezien als de kracht van het collectief. Vooral de *morningmeetings* noemt Bruno als een ritueel waarbij men zich gesteund voelt en geaccepteerd. De kracht hiervan is dat bewoners de kans hebben na te gaan wat ze echt voelen en dit ook met anderen te delen, of dit nu positief of negatief is. Wat iemand ook te zeggen heeft, we komen allemaal vanuit een standpunt van steun voor elkaar, zo laten een aantal bewoners weten⁷⁵. Dit niveau van erkenning, acceptatie en steun wordt als erg transformationeel gezien⁷⁶. Daarnaast maakt deze open vorm van communicatie over gevoelens het ook makkelijker om elkaar te steunen in hun processen. Je weet namelijk van iedereen van de community hoe iemand zich voelt op een dag⁷⁷.

Wederzijdse beïnvloeding

De kracht van praktijken en rituelen in groepsverband is voor het transformationele proces en

---

⁷⁵ Semi-gestructureerd Interview met Beau, Bruno & Discussie in focusgroep

⁷⁶ Uit interviews met Pan Griffin, Bruno, Beau, Ester & Djuna

⁷⁷ Semi-gestructureerd interview met Beau op 10/02/2016

selfsearching erg belangrijk. Zo brengen interactie, energie en emoties van medebewoners, ook bepaalde gevoelens of emoties bij jou omhoog. Het belang van het beslechten van de dichotomie komt hier sterkt naar voren. Juist omdat we allemaal met elkaar verbonden zijn en er geen onderscheid is, beïnvloeden we elkaars processen ook. Vooral bij *breathwork* werd het groepsverband als zeer beïnvloedbaar gezien op de werking van de workshop. Joy, bedankte Rose zelfs voor haar emotionele expressie tijdens de sessie omdat dit bij haar een heleboel omhoog haalde. Er kan dus ook geconcludeerd worden dat de New Age rituelen inderdaad bijdragen aan het collectief ondanks dat ze in eerste instantie gericht zijn op het individu (Garret 2010:331).

Bij de tweedaagse workshop waarbij men ook leert faciliteren, benoemt David – een van de oprichters gespecialiseerd in *breathwork* – dat een sessie geven in plaats van ontvangen vaak meer belonend is dan wanneer je alleen maar ontvangt. Het kan een hele bijzondere ervaring zijn om iemand door het proces te laten gaan. Tijdens deze workshop kwam er dan ook voor een heleboel mensen veel los en was het een intense en sterk transformationele ervaring spraken sommige bewoners zelfs over de ervaring van een gevoel van eenheid en verbondenheid, waarbij er geen verschil meer is tussen alles wat leeft en de natuur; een wereld zonder dualiteit zoals Kaiser het benoemd. Ook Kaiser heeft het over de ongelooflijke energie en sfeer in de groep na de twee daagse cursus *breathwork*. Iedereen had zoveel losgelaten en voelde zich vrij en in extase. Ook ik merkte dit gevoel op en het leek wel alsof iedereen verliefd was. Er was zo een goede sfeer en een sterke verbintenis tussen iedereen omdat iedereen deze ervaring samen had meegemaakt.

Concluderend kan men dus stellen dat geest en lichaam niet los van elkaar gezien kunnen worden en dat niet alleen lichamelijke praktijken van belang voor interne processen zijn maar ook andersom. Het is dus van belang dingen intern los te laten zodat bepaalde blokkades opgeheven worden, op lichamenlijk & mentaal niveau. Het is allemaal onderdeel van één wezen en kan daarom dus niet los van elkaar gezien worden. Het inzicht in deze diepe betekenis achter het lichaam, kan ook leiden tot een groter gevoel van verbondenheid; niet alleen tussen lichaam en geest maar ook tussen individu/collectief.

Daarnaast blijkt ook dat de bewoners een community nodig hebben bij hun *selfsearching*. Dit versterkt of vormt een groot deel van hun proces. Het gevoel van leven in een community en onderdeel van iets zijn, waarbij steun en support van medebewoners plaatsvindt, leidt ertoe dat mensen sterker transformeren. Sommige bewoners zijn hierdoor

van mening dat net als lichaam/geest ook geen onderscheidt gemaakt kan worden tussen individu/collectief; we zijn allemaal verbonden en maken dus ook allemaal onderdeel uit van elkaar *selfsearching* en transformationele processen.

6. Levenswijze van Inanitah

In het vorige hoofdstuk is Inanitah's praxis in het kader van *selfsearching* uiteengezet. Dit hoofdstuk zal ingaan op de ervaring om de praxis heen: Inanitah's levenswijze. De levenswijze is iets waar iedere bewoner van Inanitah in participeert in tegenstelling tot de praxis. In dit hoofdstuk zal worden beargumenteerd dat de levenswijze inherent transformationeel is. Door middel van een levenswijze die gebaseerd is op *voluntary simplicity* in de context van een *power place* met gezonde voeding wordt *selfsearching* gefaciliteerd door meerdere deelonderwerpen. Wat zal blijken is dat hieraan ten grondslag ligt, is dat men één wordt met de natuurlijke cycli en hierdoor dichter bij de *self* komt.

6.1 Inanitah's levenswijze: deelonderwerpen en theorie

In deze paragraaf komen de deelonderwerpen van Inanitah's levenswijze aan bod. Ten eerste zal worden ingegaan op de locatie, omdat dit de context is waarin de levenswijze plaats vindt. Daarna zal worden ingegaan op meer praktische aspecten van de levenswijze zoals slapen, wakker worden en voeding.

Inanitah's locatie

Het eerste deelonderwerp van leven in Inanitah betreft de locatie. Dit kan ingedeeld worden in twee aspecten. Allereerst het eiland. Veel bewoners van Inanitah geven aan energieën te voelen bij het eiland wat de ervaring rijker maakt. Zo stelt Cleo, een *explorer* die een maand eerder dan ons bij Inanitah kwam: “*The land, for me, is one of the most special things. It just is super powerful and I just like, feel the magic, the energy of the volcano's, that really adds to it.*”⁷⁸ Joy deelt dit standpunt en wijst zelfs specifieke energieën toe aan de vulkanen. Ten tweede de locatie op het eiland. De locatie gaat gepaard met een vruchtbare grond waardoor het hele jaar lang er veel natuur bij Inanitah is. Daarnaast is het afgelegen wat door velen als een prettige bubbel wordt ervaren, zo stelt Joy: “*It is a tiny bubble, away from all the distractions of the busy outside world*”⁷⁹. Leven in Inanitah is dus leven in natuur op afstand van de drukke wereld op een eiland met speciale energieën.

Dit is in lijn met Ivakhiv's (2003) concept *power places*. De bewoners construeren namelijk zowel het eiland als de community als een plek die transformatie faciliteert. Zo beschreven meerdere bewoners het vergelijkbaar als Pan: “*one aspect of Inanitah as*

---

⁷⁸ Semigestructureerd interview op 27/02/2016

⁷⁹ Open interview op 19/03/2016

transformative place is that you can feel that people experienced transformation here which makes transformation more easily."⁸⁰ Er wordt voldaan aan de voorwaarde van *power places* omdat het een collectief geconstrueerd gevoel betreft bij een plek. De transformationele kracht van Inanitah en het eiland als *power place* lijkt te zitten in de natuur. Zo stelt Pan: "*Living so close with and according to nature strips away big parts of who [people] used to be. It helps people to reinvent, or rather rediscover themselves.*"⁸¹ Hierbij doelt Pan op het ontdekken van een authentieke vorm van *self*.

Slapen en wakker worden

Het tweede deelonderwerp is slapen en wakker worden. Dit vindt plaats in de natuur in open ruimten, tenten, of hangmatten. Hierdoor voelt men ook een connectie met natuur. Enerzijds met de hemellichamen (opstaan als de zon opkomt), anderzijds met het land (door op de grond of in de lucht te slapen). Ook werken wordt gedictieerd door de zon. Kaiser verteld dat daardoor "*You are part of the natural flow*"⁸². Deze *natural flow* gaat gepaard met een meer natuurlijke *self*. Men wordt deel van de natuurlijke cyclus van tijd.

Hier is geen directe theorie over, maar dit kan verklaard worden aan de hand van *voluntary simplicity* (Elgin 1993; Gregg 2009). Door niet te slapen in luxe voorzieningen gebaseerd op consumptie kan men slapen op een duurzame manier dicht bij de natuur. Ook is er een simpelheid te vinden in het opstaan. Men is niet noodzakelijk om circa zes uur 's ochtends op te staan, maar doet dit vanuit leven in de natuur waardoor men een wordt met de natuur. Hoe dit bijdraagt aan *selfsearching* komt in de volgende paragraaf aan bod.

Voedsel en het voedselproces

Het derde deelonderwerp is het voedselproces. Dit is onder te delen in twee transformationele aspecten. Ten eerste het eten. Dit is organisch en komt van het land of eigen tuin. Het eten is dus ontzettend gezond en dit helpt mensen bij hun transformatie. Men voelt namelijk dat hun lichaam schoon is en dit helpt het proces voor een schone geest. Zo stelt Ben, een *visitor* die van plan was tien dagen te blijven, maar besloot drie weken te blijven, dat "[...]when I walked in, I ate crappy food. It made me super tired and out. [...] Now I feel 80% healthier, this helps me in my [transformational] processes."⁸³ Dit is te verklaren aan de hand van

---

⁸⁰ Focusgroep op 07/04/2016

⁸¹ Focusgroep op 07/04/2016

⁸² Semigestructureerd interview op 15/04/2016

⁸³ Open interview op 05/03/2016

Caplan (2013) en Otterloo (1991) die stellen dat voedsel en eetpatronen bijdragen aan de bevordering van spirituele en persoonlijke groei.

Nog belangrijker voor *selfsearching* is het tweede aspect: participatie in het cyclische voedselproces (planten, oogsten, bereiden, eten, poepen, bemesten, planten, etc.). Dit verloopt zo natuurlijk mogelijk (koken op vuur, geen chemicaliën, etc.) wat dus valt onder *voluntary simplicity*. Pan stelt dat bewustzijn van het gehele voedselproces erg krachtig is. Men eet wat bij het seizoen hoort en ziet het eten groeien voor het gegeten wordt, dit brengt mensen volgens hem tot een hoger bewustzijn. Kaisar beschrijft het als volgt: “*But being part in this process is also spiritually, mentally, emotionally nourishing. [...] It is really empowering.*”⁸⁴ Hierbij doelt hij op de theorie dat voeding niet alleen lichamelijk voedend is, maar ook spiritueel, mentaal en emotioneel. Dit is precies wat Otterloo (1991) beschrijft. Naast het directe ervaren effect heeft het ook een indirect effect. Kaisar vertelde dat “*I feel so energized [...] In turn it helps me with other transformational activities.*”⁸⁵ Hier sluiten meerdere bewoners zich op aan. Voedsel heeft dus een indirect en direct transformationeel effect, waarbij wederom deel worden van een natuurlijke cyclus een belangrijk effect heeft.

Poepen, douchen en naakt zijn

Het vierde deelonderwerp betreft poepen en douchen. Poepen vindt plaats op een composttoilet waardoor men participeert in de voedselketen en men deelneemt aan een natuurlijke cyclus. Er is maar één toiletgebouw, de rest vindt plaats in de open lucht. Bij de oriëntatie vertelde Mayami dan ook het volgende: “*You are in the jungle, just take a shit and enjoy the nature*”⁸⁶. Het komt dan ook wel eens voor dat men gestoord wordt tijdens het poepen. Tijdens een focusgroep vroeg Pan het volgende: “*Put your hand up if you made eye-contact with someone while pooping?*”⁸⁷ Hierop stak iedereen zijn hand op. Er is een gebrek aan privacy waar men over tijd heen aan went.

Voor douchen geldt eenzelfde verhaal. Er is namelijk geen douchecabine aanwezig, maar in ruil daarvoor doucht men met spectaculair uitzicht over de vulkanen. Ook dit gaat gepaard met gebrek aan privacy. Het water van de douches wordt afgevoerd naar de tuin en hiermee participeert men dus wederom in de voedselketen en natuurlijke cyclus: het water komt van het land (natuurlijke bron) en gaat terug naar het land. Naakt zijn is überhaupt een begrip voor Inanitah. Het is iets dat regelmatig voorkomt. Voor veel mensen is dit in het

---

⁸⁴ Semigestructureerd interview op 15/04/2016

⁸⁵ Semigestructureerd interview op 15/04/2016

⁸⁶ Oriëntatie op 09/02/2016

⁸⁷ Focusgroep op 07/04/2016

begin moeilijk⁸⁸. Mayami stelt dan ook: “*For a lot of people for example it’s the first time they get naked in front of people so they get a little bit of shy.*”⁸⁹ Dit betekent dat er vaak eerst sprake is van verlegen gevoelens en onwennigheid. Hoe dit *selfsearching* faciliteert komt in de volgende paragraaf aan bod.

Zowel poepen als douchen kan worden verklaard door *voluntary simplicity*. Er wordt niet gezeten op luxe toiletputten of gedoucht in luxe douchecabines. Daarnaast is het transformationeel door participatie in de natuurlijke cyclus.

Inanitah’s gebouwen

Als laatste Inanitah’s gebouwen. De gebouwen zijn al eerder beschreven, echter niet de ervaring erbij. Door het open karakter van de gebouwen staat men constant in contact met natuur. Pan verwoordt dat als volgt: “*Even when we are in these buildings we are in nature.*”⁹⁰ Een ander belangrijk kenmerk is dat er nergens spiegels hangen, hierdoor is men niet gefocust op hoe zij er uit zien. Volgens Joy maakt dit “*transformational processes easier, I am less focused on how I want to be perceived, which makes me focus more on who I really am.*”⁹¹ Men kan dus beter zijn wie zij zijn.

Duurzame transformationele levenswijze

Concluderend kan worden gesteld dat Inanitah’s levenswijze inherent transformatief is. Er wordt op een duurzame (permacultuur) wijze geleefd. Door *voluntary simplicity* krijgt men een connectie met natuur en wordt men lid van de natuurlijke cycli wat als transformationeel wordt beschouwd. Daarbij komt nog de voeding die men direct en indirect helpt in transformationele processen en dat de levenswijze plaats vindt op een *power place*. Welke allemaal bijdragen aan transformatie. In de volgende paragraaf zal worden ingegaan op *selfsearching* om deze transformatie beter te kunnen begrijpen.

6.2 Inanitah’s levenswijze en *selfsearching*

In deze paragraaf komt aan bod hoe Inanitah’s levenswijze inwerkt op *selfsearching*. Hiervoor worden eerst de componenten van *selfsearching* besproken met betrekking op de levenswijze. Daarna zal in worden gegaan op de twee dichotomieën. Het stuk zal eindigen met een conclusie op de levenswijze en *selfsearching*.

---

⁸⁸ Meerdere informele gesprekken

⁸⁹ Focusgroep op 07/04/2016

⁹⁰ Open interview op 09/04/2016

⁹¹ Open interview op 09/04/2016

Inanitah's levenswijze en de vier componenten

Bij Inanitah's levenswijze komt 'acceptatie en loslaten' naar voren met betrekking op gewoontes. Zo stelt Noah dat omgaan met afval in Inanitah voor hem erg inzichtvol is in hoe hij is⁹². Door al zijn plastic afval in plastic flessen te stoppen is hij erachter gekomen hoeveel afval hij eigenlijk produceert en hier niet duurzaam mee om gaat. Ook Pan stelt dat hij voor Inanitah roekeloos met afval omging⁹³. Zij zien omgaan met afval dan ook als uiterlijke weergave van de toestand van de *self*. Door bewust te worden van hun gewoonte, het te accepteren, en vervolgens aan te passen voelen zij zich meer natuurlijk. Hetzelfde geldt voor veel bewoners met betrekking tot watergebruik bij bijvoorbeeld douchen⁹⁴. Aangezien water soms op kon raken konden bewoners om leren gaan met watergebruik en bepaalde gewoontes aanpassen naar een meer bewuste omgang met natuur en zichzelf.

Schaamte is een erg belangrijke component voor Inanitah's levenswijze. Het komt terug bij poepen, douchen en naakt zijn. Bij poepen en douchen heeft het betrekking op het gebrek aan privacy en zichzelf (mogelijk) bloot stellen aan anderen. Door deze schaamte te overwinnen en minder zorgen te maken voelt men zich zelfverzekerder over lichaam en daarmee geest⁹⁵. Naakt zijn is voor veel mensen een echte overwinning van schaamte en inherent transformationeel. Kaisar verwoordt dit het meest pakkend:

“At first it was definitely challenging. Definitely a step out of my comfort zone. Being fully naked. Particularly with this fear of being judged, but by now I am feeling quite comfortable. Again, it was, it is, I would say it was quite a liberating experience. Learning to be a 100% comfortable with and in your own body. With clothes, we can, also with ink, et cetera. We can build certain, in a certain way we can create our own image which fits norms or a role we want to play or pushed to play. But then, actually taking all that away, and revealing the most intimate parts of your physical body takes that away from you (creating an image). You are forced to be yourself naked. On a more practical level you are pushed into that. For me it was a great learning experience.”⁹⁶

Hij stelt dan ook dat een ware *self* een naakte *self* is. Dit bedoelt hij symbolisch, maar door letterlijk naakt te zijn is er minder te verbergen, of vervuiling van de *self*. Dit component

---

⁹² Follow-up op 05/04/2016

⁹³ Open interview op 09/04/2016

⁹⁴ Meerdere informele gesprekken

⁹⁵ Analyse van meerdere informele gesprekken

⁹⁶ Semigestructureerd interview op 15/04/2016

komt hiermee samen met acceptatie en loslaten. Door je eigen lichaam te accepteren kan men schaamte loslaten. Daarnaast, zoals uit de quote van Kaisar naar voren komt, is de *self* ook niet bedekt en vormgegeven om aan bepaalde normen of rollen te voldoen. Door naakt te zijn kan men zich loslaten van gedachten en daarmee zichzelf wat leidt tot de authentieke *self*.

Present zijn en intuïtie volgen komen samen betreffende de levenswijze. Beide worden voornamelijk gefaciliteerd door middel van *voluntary simplicity* en leven in natuur. Door deze twee zijn namelijk weinig afleidingen en worden bewoners meer *conscious*. Joy illustreerde dit eerder dit hoofdstuk al met betrekking tot de ervaring van Inanitah als een bubbel. Ook Noah ervaart Inanitah als een bubbel zonder afleidingen. Hij zegt dan ook: “*Without all my worries like assignments or the need to make money I can really focus my attention on where it is needed: myself and my feeling.*”⁹⁷ Inanitah is ver weg van de veranderlijke postmoderne samenleving (Rattansi & Phoenix 1997); Weigert & Gecas 2005) waardoor *selfsearching* makkelijker wordt omdat men zich meer op hun innerlijke processen kunnen focussen. Hierdoor kan men zich ook beter distantiëren van hun ratio en gewoonlijk voelen. *Present* zijn en intuïtie volgen werken hierbij door middel van een gevoel van *groundedness*. *Groundedness* is een stabiel, gegrond, en sterk gevoel. Het gaat gepaard met dicht bij je gevoel blijven wat helpt in keuzes maken zonder al te veel in de ratio te hangen. Het helpt mensen dicht bij henzelf te blijven. Zo stelt Joy: “*Being grounded makes me feel more connected to my feelings and my sense of self*”⁹⁸. Volgens Pan en Mayami⁹⁹ wordt dit dan ook gefaciliteerd “*by living in and close to nature in an elegant simple way.*”¹⁰⁰ Hierin komt dus *voluntary simplicity* weer terug. Meer praktische aspecten van de levenswijze die hieraan bijdragen zijn slapen op de grond of in een hangmat en de gebouwen.

Inanitah's levenswijze en de dichotomieën

De twee dichotomieën (*mind/body* en individu/omgeving) worden door middel van de levenswijze beslecht. In meerdere mate gaat het hier om de dichotomie tussen individu en natuurlijke omgeving (deel van de dichotomie tussen individu en omgeving). In mindere mate om de dichotomie tussen *mind* en *body*.

Het bereiken van *oneness* tussen *mind* en *body* wordt met betrekking tot de levenswijze op twee manieren verwerkelijkt. Ten eerste voeding. In de vorige paragraaf kwamen de ervaringen van Kaisar en Ben al aan bod met betrekking tot voeding. Door gezond te eten

---

⁹⁷ Follow-up op 05/04/2016

⁹⁸ Follow-up op 17/04/2016

⁹⁹ Informeel gesprek

¹⁰⁰ Quote van Pan uit open interview op 09/04/2016

voelt men zich beter. Een gezond lichaam zorgt hierbij voor een gezonde geest. Door middel van voedsel wordt een verbintenis tussen lichaam en geest gelegd. Gezond, organisch, autarkisch eten is spiritueel, mentaal, en emotioneel voedend. Iets dat het lichaam ingaat heeft werking op de geest (in dit geval voedsel) en verbindt dus lichaam en geest. Hierdoor komt men dichterbij tot hun *self*. Het tweede aspect waarbij het aan bod komt is naakt zijn en privacy overwinnen. Door naakt te zijn wordt, zoals in de vorige paragraaf besproken, de echte staat van zijn letterlijk blootgelegd. Als schaamte omtrent het lichaam overwonnen wordt wordt bereikt dit de *self*. Hiermee wordt dus wederom een brug geslagen tussen lichaam en geest.

Met *oneness* tussen individu en natuurlijke omgeving wordt bedoeld dat men zich één voelt met de plek waar iemand leeft. Dit kan dieren, planten, bomen, grond, etc. betreffen. Dit wordt bereikt door middel van het één worden in een wederkerige relatie tussen het de omgeving en het individu waarbij het individu de omgeving produceert en product is van de omgeving. Hierbij faciliteren meerdere aspecten van de levenswijze de beslechting van de dichotomie. Als eerste slapen en wakker worden. Hierboven is al beschreven dat men hierdoor één wordt met de natuurlijke cyclus van tijd. Dit betekent dat men mee gaat in een *natural flow* waarbij de *self* meer natuurlijk wordt waardoor men in contact komt met de natuurlijke omgeving en op een gegeven moment onbewust zich gedraagt naar de natuur. Door in een *natural flow* te zitten komt men namelijk dichterbij zijn intuïtie. Ten tweede het voedselproces. Hiermee wordt bedoeld dat men zowel actief (zelf het proces vormen, bijvoorbeeld door het verbouwen of poepen) als passief (zien van het proces) participeert. Pan stelt dan ook dat “*people become the food chain, which opens up a whole other part of themselves they never knew: an authentic part of human experience*”¹⁰¹. Hij stelt dan ook dat men sinds het begin van tijd deel van de voedselketen is, maar met de opkomst van de moderne samenleving dit grotendeels verloren is gegaan. Door te leven met *voluntary simplicity* met betrekking tot zelf voedsel verbouwen wordt dit opnieuw ontdekt. Ten derde het douchen en het gebruik van de composttoiletten. Hiermee participeert men ook in een natuurlijke cyclus, zoals hierboven beschreven. Als laatste überhaupt leven in natuur. Dit gaat volgens nagenoeg alle bewoners tezamen met een gevoel van *groundedness*, wat weer inwerkt op de processen *present* zijn en intuïtie volgen.

Conclusie

---

¹⁰¹ Focusgroep op 07/04/2016

Concluderend vindt *selfsearching* zodoende ook plaats door middel van Inanitah's levenswijze. Inanitah's levenswijze bestaat uit meerdere deelonderwerpen die plaatsvinden in de context van een *power place*. Door *voluntary simplicity* komt men dichterbij de natuur te staan en wordt men één met de natuurlijke cycli. Dit is terug te vinden in slapen/opstaan, voeding/voedselproces, douchen/poepen/naaktheid, en de gebouwen.

Hierbij worden alle componenten van *selfsearching* gefaciliteerd. Met name schaamte en *present zijn/intuïtie volgen* lijken belangrijk te zijn. De eerste is sterk aanwezig in privacy overwinnen wat terug kwam bij douchen/poepen/naaktheid. *Present zijn/intuïtie volgen* wordt gefaciliteerd door middel van een gevoel van *groundedness*. Dit wordt bereikt door Inanitah als *power place* of door bijvoorbeeld dicht op de grond te slapen.

Ook de dichotomieën worden beslecht door middel van de levenswijze. *Mind/body* wordt vooral gefaciliteerd door voeding/voedselproces en naakt zijn, omdat het lichaam hierbij in een natuurlijke vorm wordt beschouwd en gevoed. Individu/omgeving komt aan bod bij alle deelonderwerpen. Twee centrale thema's die hieraan ten grondslag liggen zijn *voluntary simplicity* en deel van de natuurlijke cycli. Hierbij is deel worden van de natuurlijke cycli een proces dat automatisch tot stand komt door te leven in Inanitah. Na verloop van tijd wordt men hierdoor een met de natuur en daarmee de omgeving wat men dichterbij brengt tot de *self*.

Al met al kan gesteld worden dat door middel van een vrijwillig gekozen simpele levenswijze men dichterbij de natuurlijke cycli komt wat leidt tot unificatie van de dichotomieën waardoor men dichterbij de authentieke *self* komt. De kracht hiervan is dat de bewoners altijd in aanraking komen met de levenswijze. Dit in tegenstelling tot de praxis, waarbij gekozen kan worden om activiteiten bij te wonen. Hierdoor is het een integraal deel van *selfsearching* van Inanitah.

7. Conclusie & Discussie

7.1 Probleemstelling

In de postmoderne tijd (zoals beschreven door Berzonsky 2005; Rattansi & Phoenix 1997; Sandstrom & Fine in Weigert & Gecas 2005) waar wij in leven wordt men onvermijdelijk geconfronteerd met levensvragen en de mogelijke antwoorden daarop (Giddens 1991). Levensvragen zoals “Wie ben ik?”, “Wat wil ik zijn?” en “Wat moet ik doen” zijn vragen die een idee van *self* veronderstellen. De *self* vanuit postmodernisme kan volgens ons opgevat worden als ‘een stugge, identiteit-overkoepelende entiteit gekenmerkt door *agency* en reflexiviteit die mensen een gevoel geeft wie en wat zij zijn’. Hiertegenover staat de New Age visie op *self*, die volgens ons kan worden opgevat als; de persoon die iemand écht is vanbinnen, zonder alles waar een persoon zich mee identificeert of denkt dat die is. Het heeft betrekking op de kern van een mens waarin alles samenkomt.

Enkele vragen resteren, zoals hoe men deze postmodernistische zoektocht naar *self* - *selfsearching* - kan beslechten en wat *selfsearching* is en hoe dit in elkaar steekt. Vanuit de literatuur zijn er twee belangrijke visies betreffende de *self*. De eerste is op basis van Giddens (1991) en Sökefeld (1999). Zij zien de *self* als een entiteit die te veranderen is. Er kan aan gewerkt worden - het kan tot iets gemaakt worden. Daarnaast is er de visie op *self* vanuit de New Age stroming. Zij zien de *self* als een statisch concept. Er is een authentieke *self* welke in de postmoderne samenleving is bevuild. Ons onderzoek heeft kwesties omtrent de *self* en de zoektocht naar de *self* geanalyseerd. Er wordt antwoord gegeven op hoe deze en het proces eromheen worden vormgegeven door middel van kwalitatieve data, verzameld in een *transformational intentional community* (ITC) over een periode van tien weken.

7.2 Centrale argument en deelargumenten

Ons centrale argument is dat *selfsearching* bestaat uit enkele componenten en het beslechten van dichotomieën die leiden tot het terugkeren tot de ware authentieke *self*. Dit ontstaat in de context van een TIC die door middel van een specifieke praxis en levenswijze *selfsearching* faciliteert.

Dit argument bestaat uit deelargumenten, uitgelijnd in de empirische hoofdstukken. In het eerste empirische hoofdstuk is beargumenteerd dat TIC een postmoderne verschijning zijn van de meer klassieke modellen van *intentional communities*. Het grootste verschil is dat TIC een transitioneel karakter - grote flux van leden - hebben. Kenmerken van TIC zijn dan

ook transitioneel karakter; duidelijke visie/doelstelling met bijbehorende waarden; fluïde structuren van organisatie, taken en activiteiten; integratie van de visie/doelstelling en waarden in de fluïde structuren. Bewoners van TIC hebben als doelstelling transformatie/*selfsearching* en de community is daar dan ook naar gevormd. Deze bevinding gaat voorbij aan de literatuur aangezien de kenmerken en beschrijvingen van *intentional communities* (Andelson & Grinell 2006; Brown 2002; Shenker 1986) deze verschijning niet dekt. Een gezamenlijke definitie van *intentional communities* is 'een groep mensen die ervoor hebben gekozen op een specifieke manier te leven om een bepaalde doelstelling te behalen, waarbij er actief aan community wordt gebouwd'. Dit komt in zijn totaliteit terug bij TIC. Ieder individu komt met een specifiek doel naar de TIC: transformatie. Daarnaast construeren bewoners het actief als een community en zorgt de duidelijke articulatie en integratie van het gedachtegoed van de community voor makkelijke participatie in de community. Daarnaast is transformatie een sociale praktijk die mensen verbindt.

Het tweede deelargument en het tweede empirische hoofdstuk betreft *selfsearching*. *Selfsearching* wordt gezien als een proces waarbij het draait om het terugkeren naar de *self*; welke staat voor puurheid, echtheid en authenticiteit. Het blijkt naar nader onderzoek dat er binnen dit proces van *selfsearching* een aantal componenten centraal staan; acceptatie & loslaten, schaamte, *present* zijn en intuïtie. Deze componenten staan allemaal met elkaar in verbinding en beïnvloeden elkaar wederzijds. Het is het recept voor *selfsearching* binnen deze community. Daarnaast zijn er -in aanvulling op deze componenten-, twee dichotomieën die zowel onderdeel zijn - als invloed hebben op - transformatie. Hierbij staat een vereniging van lichaam/geest en individu/collectief voorop. Deze staan volgens de bewoners met elkaar in verbinding. Door deze aspecten los van elkaar zien, leidt dit ertoe dat men verder van hun ware authentieke *self* komt te staan. Daarentegen geldt dat des te meer beide aspecten met elkaar verenigd worden, des te dichter men tot de kern van hun *self* zal komen omdat het bijdraagt aan het volgen van de componenten van *selfsearching*. Het denkbeeld dat alles met elkaar verbonden is en er eigenlijk geen onderscheid te maken valt, vervult dus ook een grote rol in de *selfsearching*.

Het derde en vierde empirische hoofdstuk geven de twee belangrijkste manieren van TIC om *selfsearching* te faciliteren weer. Respectievelijk de praxis en de levenswijze. De praxis staan in dienst voor aspiratie om *selfsearching* en transformatie te bewerkstelligen. Zowel het beslechten van de dichotomieën als alle componenten van *selfsearching* komen hierin naar voren. Alle activiteiten lijken het punt van *present* zijn centraal te stellen. Het lijkt dan ook alsof dit het startpunt is van alle transformatie. Yoga en

meditatie en *breathwork* is veel gericht op acceptatie, loslaten en het volgen van de intuïtie. Hierbij hoort de dichotomie tussen lichaam/geest doordat men door deze oefeningen leert in hun lichaam te zitten, present te zijn, naar hun lichaam te luisteren en dus hun intuïtie te volgen. Hier sluiten de dans-activiteiten ook naadloos op aan, door beweging en je te concentreren op je lichaam wordt je meer bewust wat ertoe leidt dat je dichter tot jezelf komt. Daarnaast nemen deze activiteit het aspect schaamte weg. De overkoepelende factor is eigenlijk de dichotomie tussen individu en collectief. Het lijkt alsof deze het proces van *selfsearching* mogelijk maakt en versterkt doordat alles gebeurt als onderdeel van een collectief. Daarnaast wordt door veel van de oefeningen het gevoel van scheiding tussen anderen weg genomen wat leidt tot het gevoel van bevrijding en een bepaalde rust (Aldred 2000: 324). Hierdoor ziet men de eenheid en verbintenis tussen alles, niet alleen tussen individuen maar ook met de natuur en omgeving.

De levenswijze faciliteert *selfsearching* door middel van meerdere aspecten. Eerst is ingegaan op aspecten van de levenswijze. Hierbij is aandacht gegeven aan de locatie, slapen en opstaan, het voedselproces, poepen en douchen, naakt zijn, en de gebouwen. Met betrekking tot levenswijze wordt vooral de dichotomie tussen individu en omgeving beslecht. Dit komt voornamelijk door *voluntary simplicity* en het deel voelen van natuurlijke cycli. Er is sprake van een verbintenis met natuur betreffende de cycli van tijd, natuur en voedsel. Hierdoor voelen bewoners zich verbonden met hun omgeving en komen zij dichter tot hun *self*. Bij de levenswijze zijn een aantal aspecten erg belangrijk. Eén daarvan is eten. Caplan (2013) zegt dan ook dat voedsel nooit enkel voeding is. Uit de data kwam ook naar voren dat dit bij de bewoners net zo is. Het voedt het lichaam en daarmee de geest. Ook helpt een gezond lichaam, bereikt door middel van gezonde voeding andere processen omtrent *selfsearching*. Daarnaast heeft het voedselsysteem een faciliterende effect. Men plant, oogst, bereid, eet, en bemest door middel van poep. Hierdoor is men deel van het voedselsysteem en maakt men het voedselsysteem mee. Een ander belangrijk aspect is naakt zijn en gebrek aan privacy overkomen. Dit gaat namelijk gepaard met schaamte overwinnen en acceptatie, twee componenten van *selfsearching*. Ook de locatie heeft een faciliterende aspect. Men voelt speciale energieën en dit kan gekoppeld worden aan het concept van *power place* zoals Ivakhic (2003) beschrijft. Daarnaast is slapen en opstaan belangrijk omdat dit gebeurt met connectie tot de natuur. Men staat namelijk op als het licht wordt. Belangrijk bij deze dingen is dus de simpele manier van leven, ofwel *voluntary simplicity* zoals Elgin (2006) het beschrijft. Hierdoor wordt de *self* minder ‘vervuild’ of bedekt met dingen die er niet toe doen en is men minder afgeleid (meer *present*). Dit gebeurt door middel van een gevoelsproces

genaamd *groundedness*. Hierdoor blijft men makkelijker bij zichzelf. Het andere aspect dat niet in de theorie wordt gedekt is het één worden van een individu met de omgeving. Dit gebeurt door middel van het *voluntary simplicity* en het leven in natuur. Centraal in deze aspecten is dat door *voluntary simplicity* men dichter bij de natuur komt te staan. Hierdoor wordt men een met de natuurlijke cycli wat inwerkt op verschillende componenten van *selfsearching* en het beslechten van de dichotomie tussen individu en omgeving.

Op basis van de theorie en empirische hoofdstukken kunnen een aantal conclusies worden getrokken. Ten eerste *selfsearching*. *Selfsearching* zoals wij het beschrijven is een proces dat naar ons weten niet eerder in de literatuur is gedekt. Wel blijkt uit de literatuur dat de *self* een entiteit is waaraan gewerkt kan en moet worden in de postmoderne tijd (Giddens 1991; Sökefeld 1999) of een puur en goddelijke entiteit is die ten grondslag ligt aan de menselijke ervaring. De New Age opvatting staat centraal in dit onderzoek omdat uit de empirie blijkt dat men binnen Inanitah veronderstelt dat er een authentieke *self* ten grondslag aan ervaring ligt. Hoe men bij deze *self* komt noemen wij *selfsearching*. Uit ons onderzoek blijkt dat dit bestaat uit vier componenten: acceptatie, schaamte, *present* zijn en intuïtie volgen. Ook worden bij *selfsearching* twee dichotomieën beslecht: *mind/body* en individu/collectief/omgeving. Deze componenten en dichotomieën te analyseren in meerdere aspecten van het menselijke leven. Wij hebben dit bij Inanitah gedaan betreffende de praxis en levenswijze, echter is *selfsearching* een concept dat ook binnen de postmoderne samenleving plaats vindt en geanalyseerd kan worden.

Ten tweede concluderen wij dat er een nieuw subtype van *intentional communities* is ontstaan: *transformational intentional communities*. Deze zijn gericht op transformatie en hebben een transitioneel karakter. Alhoewel zij een levenswijze bieden die zich probeert te onttrekken aan de postmoderne samenleving door middel van *voluntary simplicity*, zijn TIC postmoderne verschijnselen. Zij delen veel kenmerken met het postmodernisme. Ironisch hierin is dan ook dat zij een platform zijn die een makkelijke manier van transformatie/*selfsearching* aanbieden wat wij zien als een consumptistische wijze van transformatie. Men komt, heeft makkelijke en duidelijke manier om zichzelf te vinden en kan weer terug.

Ten derde kan er gesteld worden dat de twee manieren van TIC om *selfsearching* te faciliteren zo sterk zijn dat enkel participatie in de context van deze *selfsearching* transformatie teweeg brengt. Zowel Engelhart als van Wesemael kwamen namelijk zonder intentie van transformatie naar Inanitah. Echter hebben zij beide een transformationeel proces meegemaakt, zoals blijkt uit de empirische hoofdstukken. Dit komt volgens ons doordat de

praxis en de levenswijze samen de totaliteit van de menselijke ervaring binnen Inanitah dekken. Hierdoor komen bewoners onvermijdelijk in aanraking met transformationele processen.

Al met al kan *selfsearching* worden behaald door middel van de componenten van *selfsearching* en daarbij de unificatie van dichotomiën, namelijk de dichotomie tussen *mind* en *body* en de dichotomie tussen individu en omgeving. Beide dichotomieën worden beslecht door zowel de praxis van een TIC als de levenswijze van een TIC. Echter komt bij de praxis meer de unificatie van *mind* en *body* aan bod en bij de levenswijze meer de unificatie tussen individu en omgeving. Beide processen van unificatie worden gefaciliteerd door enkele componenten. Deze zijn: schaamte loslaten, acceptatie, *present* zijn, en intuïtie volgen. Echter worden beide dichotomieën niet enkel gedictieerd door deze componenten, maar zijn zij ook een proces *an sich*. Beide zijn dus zowel een proces voor, als component van *selfsearching*. Hierbij lijkt er een sterke wisselwerking te zijn tussen de praxis en levenswijze omdat het een groot deel dekt van de dagelijkse menselijke ervaring. Bovendien kan gesteld worden dat TIC zelf een postmoderne institutie zijn gespecialiseerd in *selfsearching*. Er wordt een makkelijk platform geboden waarin iedere bewoner participeert wat transformatie teweeg brengt, of hier nou vrijwillig voor is gekozen of niet.

Hiaten in onderzoek

De voornaamste hiaten in ons onderzoek zijn gerelateerd aan het theoretisch kader. Literatuur over communities met een transformationeel en transitioneel karakter lijken geheel te ontbreken. Daarbij was er slechts een klein scala aan literatuur aanwezig betreffende *intentional communities*. Door dit gebrek aan literatuur en theorieën hebben wij sommige argumenten theoretisch minder goed kunnen onderbouwen, maar wel gegrond in eigen bevindingen. Zo hebben wij een nieuw fenomeen uiteengezet: namelijk TIC.

Een ander hiaat in ons onderzoek is dat wij minder goed hebben onderzocht wat het effect van de levenswijze op de praxis van Inanitah is. Dit komt door gebrek aan onderzoekstijd. Hierdoor moesten wij eerst de belangrijkste componenten van transformatie, en de facilitering ervan in kaart brengen. Nog een ander hiaat komt voort uit het feit dat ons onderzoek zich focust op een redelijk jonge (7 jaar) community. Processen kunnen anders zijn of werken voor oudere communities of transformationele communities die wel voor een groot deel permanente of leden voor de lange termijn heeft. Inanitah bood geen optie om dit te kunnen onderzoeken.

Waar ons onderzoek geen antwoord op geeft is hoe duurzaam de transformatie zelf is. Wij waren door het karakter van het onderzoeksproject nauwelijks in staat om bewoners te bevragen nadat zij terug komen in de postmoderne samenleving. Een enkeling hebben wij gesproken, maar het effect van transformatie was verschillend. Onderzoek dat wel ingaat op terugkomst in de postmoderne samenleving zal meer kunnen zeggen over de aard van transformatie en of het langdurig effect heeft of dat het meer gebonden is aan de ervaring binnen TIC. Daarnaast zou deze ook in kaart kunnen brengen of het echt afhankelijk is van de omgeving en geconstrueerd wordt alleen binnen een plek als InanItah of dat de transformatie ook dusdanig behouden blijft in de ‘buitenwereld.’

Aanbevelingen

Dit geeft dan ook het belang aan van het voortzetten van onderzoek naar dit soort communities. Aan de hand van ons onderzoek kunnen we stellen dat het erg belangrijk is om verder onderzoek te doen naar TIC. Aangezien dit een nieuw fenomeen lijkt te zijn maar wel een relevante waarde heeft voor de moderne samenleving waarin wij leven en waar religie een steeds minder grote rol speelt. Dit soort communities zijn daarom een belangrijk onderdeel om inzicht te krijgen in de zoektocht van mensen naar wie ze zijn en wat ze missen in de huidige moderne samenleving. Verder onderzoek naar deze communities zal inzicht verschaffen in de trend van mensen die ervoor kiezen om op een andere manier te leven, en dan voornamelijk gericht op *voluntary simplicity*. Wat de sleutel lijkt te zijn naar een rijker leven, door op een simpele en meer bewustere manier te leven. Ook een comparatief onderzoek zal meer inzicht kunnen leveren, het vergelijken van twee TICs. Daarnaast is longitudinaal onderzoek een goed idee voor dieper begrip waarbij ons onderzoek kan dienen als een opstappunt.

Literatuurlijst

Aldred, Lisa

- 2000 'Plastic shamans and astroturf sun dances: New Age commercialization of Native American spirituality.' *The American Indian Quarterly* (24)3: 329-352.

Andelson & Grinnell

- 2006 'Anthropology of Intentional Communities and Communal Studies: Announcing a New Interest Group.' *Anthropology News* 47(5):30-30.

Aupers & Houtman

- 2006 'Beyond the Spiritual Supermarket: The Social and Public Significance of New Age Spirituality.' *Journal of Contemporary Religion* 21:2.

Berzonsky, M. D.

- 2005 'Ego identity: A personal standpoint in a postmodern world.' *Identity* 5(2): 125-136.

Brown

- 2002 *Intentional Community: An Anthropological Perspective*. State University of New York Press.

Elgin, D.

- 1993 *Voluntary Simplicity: Toward a way of life that is outwardly simple, inwardly rich*. Volume 23. New York: Quill.
- 2006 'Voluntary Simplicity and the new Global Challenge.' *The Environment in Anthropology: A reader in Ecology, Culture and Sustainable Living* 458-486.

Farias, M., & Lalljee, M.

- 2008 'Holistic Individualism in the Age of Aquarius: Measuring Individualism/Collectivism in New Age, Catholic, and Atheist/Agnostic Groups.' *Journal for the Scientific Study of Religion* 47(2):277-289.

Fors, V., Bäckström, Å., & Pink, S.

- 2013 'Multisensory emplaced learning: Resituating situated learning in a moving world.' *Mind, Culture, and Activity*, 20(2):170-183.

Garrett, C.

- 2001 'Transcendental Meditation, Reiki and Yoga: Suffering, Ritual and Self-Transformation.' *Journal of Contemporary Religion* 16(3):329-342.
- Giddens, A.
- 1991 *Modernity and self-identity: Self and society in the late modern age*. Stanford University Press.
- Gregg, R.
- 2009 'The Value of Voluntary Simplicity,' in Samuel Alexander (ed), *Voluntary Simplicity: The Poetic Alternative to Consumer Culture* (2009) 111-126.
- Gruenwald, Ithamar.
- 2003 *Rituals and ritual theory in ancient Israel*. Volume 10. The Brill Reference Library of Judaism. ISSN: 1571-5000.
- Hanegraaff, W. J.
- 1997 *New age religion and western culture: Esotericism in the mirror of secular thought*. Suny Press.
- Hauser, B.
- 2013 *Yoga Traveling: Bodily Practice in Transcultural Perspective*. Springer Science & Business Media.
- Heelas, P.
- 2009 *Spiritualities of life: New Age romanticism and consumptive capitalism*. John Wiley & Sons.
- Houtman, D.
- 2009 'De onttovering van de wereld: Over religie, wetenschap en postmoderne cultuur.' In: Pieter Beunder, Willem Lock, Robert van Putten & Gert Weerheim (red.), *Postmodern gereformeerd: Naar een visie op christen-zijn in de hedendaagse belevingscultuur*, Amsterdam: Buijten en Schipperheijn, 22-39.
- Ivakhiv, A.
- 2003 'Nature and self in New Age pilgrimage.' *Culture and Religion*,4(1), 93-118.
- Johnson, D. H.

2000 'Body practices and consciousness: A neglected link.' *Anthropology of consciousness*, 11(4):40-53.

Klassen, C.

2013 *Religion and Popular Culture: a Cultural Studies Approach*. Oxford University Press Canada.

Kottak, C

2013 *Cultural Anthropology. 15th international edition*. New York: McGrawSHill.

Lohr, V.

2007 Benefits of nature: What we are learning about why people respond to nature. *Journal of Physio Anthropology* 26(2): 83.

Manzella, J. C.

2010 *Common Purse, Uncommon Future: The Long, Strange Trip of Communes and Other Intentional Communities*. George Mason University: Mason Publishers

Otterloo, A. H.

1999 Selfspirituality and the body: New age centres in The Netherlands since the 1960s. *Social Compass* 46(2):191-202.

Pink, S., & Howes, D.

2010 The future of sensory anthropology/the anthropology of the senses. *Social Anthropology*, 18(3), 331-333.

Rattansi, A., & Phoenix, A.

1997 'Rethinking youth identities: modernist and postmodernist frameworks,' in: Bynner, J., Chisholm, L. and Furlong, A. (eds) *Youth, Citizenship and Social Change in a European Context*, Aldershot: Ashgate. 121–150.

Rhodes, R.

1995 *New Age Movement* (No. 13). Harper Collins.

Schulz, E. A., & Lavenda, R. H.

2005 *Cultural anthropology: A perspective on the human condition* (Vol. 1). Oxford University Press: USA.

Shenker

1986 *Intentional Communities: Ideology and Alienation in Communal Societies*. Routledge & Kegan Paul: London.

Singleton, M.

2010 *Yoga Body: The Origins of Modern Posture Practice*. Oxford University Press.

Smith, B. R.

2007 Body, mind and spirit? Towards an analysis of the practice of yoga. *Body & Society* 13(2): 25-46.

John, G.

2008 Victor Turner and contemporary cultural performance: An introduction 1-37.

Turner, V.

1995 *The ritual process: Structure and anti-structure*. Transaction publishers.

Sökefeld, M.

1999 Debating self, identity, and culture in anthropology. *Current anthropology* 40(4): 417-448.

Veteto & Lockyer

2008 Environmental Anthropology Engaging Permaculture: Moving Theory and Practice Toward Sustainability. *Culture & Agriculture* 30(1-2): 47-58.

Weigert, A. J., & Gecas, V.

2005 Symbolic interactionist reflections on Erikson, identity, and postmodernism. *Identity* 5(2): 161-174.

Websites

Chakra Anatomy

2016 <http://www.chakra-anatomy.com/>. Geraadpleegd op 14 juni 2016.

InanItah

2016 Website InanItah. <http://www.inanitah.com/>

Mason, D.

2015 Korean Mountain Spirits and Their Shrines, Sacred Peaks and Traditions. San-Shin Website. <http://www.san-shin.org/>

Tourist Information Ometepe

2016 Website voor toeristeninformatie. <http://www.ometepenicaragua.com/>

Tzu, Lao

2016 BrainyQuote.com, Xplore Inc.

<http://www.brainyquote.com/quotes/quotes/l/laotzu386562.html> accessed June 23, 2016.

Von, Anna

2013 Inanitah: Tantra, Community and Yoga in Nicaragua. Tavel Yoga Blog. Weigert, A. J., & Gecas, V.

Bijlagen

Bijlage A. InanItah's weekindeling en beschrijving activiteiten

Weekplanning (met tijden wordt soms geschoven, in overleg)	Maandag	Dinsdag	Woensdag	Donderdag	Vrijdag	Zaterdag	Zondag
Meditatie (06:00)	EK	EK	EK	EK	EK		
Ontbijt (07:00)	EK	EK	EK	EK	EK		
Ochtendbijeenkomst (vrijwilligers) (+- 08:00)	VI Bijeenkomst voor iedereen	VV	VV	VV	VI Bijeenkomst voor iedereen		
Workflow (+- 09:00)	VV	VV	VV	VV	VV		
Lunch (+- 12:00)	EK	EK	EK	EK	EK		
Workshop (14:00)	EK	EK	EK	EK	EK		
Yoga (15:30)	EK	EK	EK	EK			
Rainbow Warrior (17:00)	EK	EK	EK	EK			
Avondeten (+- 18:30)	VK	VK	VK	VK	VK		VK
Workshop (20:00)	EK	EK	VI Transparency circle	EK	VK Cacao ceremonie/ <i>ecstatic dance</i>		

VI: verplicht voor iedereen

VV: verplicht voor vrijwilligers

VK: verwachte keus (doorgaans aanwezig, tenzij uitzondering gemaakt wordt) EK: eigen keus

Toelichting activiteiten

De ochtendmeditaties vinden elke ochtend om zes uur plaats. Bijna alle meditaties zijn actieve meditaties. Vaak wordt gebruik gemaakt van *breathwork*. De meditaties duren circa zestig minuten.

De ochtendbijeenkomsten beginnen met een korte meditatie om in contact te komen met je gevoelens. Daarna vind een *sharing round* plaats waarbij iedereen deelt hoe men zich voelt. Vervolgens heeft iedereen de mogelijkheid een aankondiging te doen, dit kan gaan over een workshop die iemand wilt geven, verloren of gevonden voorwerpen, diensten die iemand aanbiedt zoals massages, of andere dingen die men belangrijk kan achten. Na de aankondigingen wordt de *workflow* besproken. Hierin krijgen de vrijwilligers taken toegedeeld door doorgaans een *space holder* en soms een van de oprichters.

De *workflow* bestaat uit drie uur werken. Taken zijn vaak praktisch en gericht op het draaiende en leefbaar houden van de community.

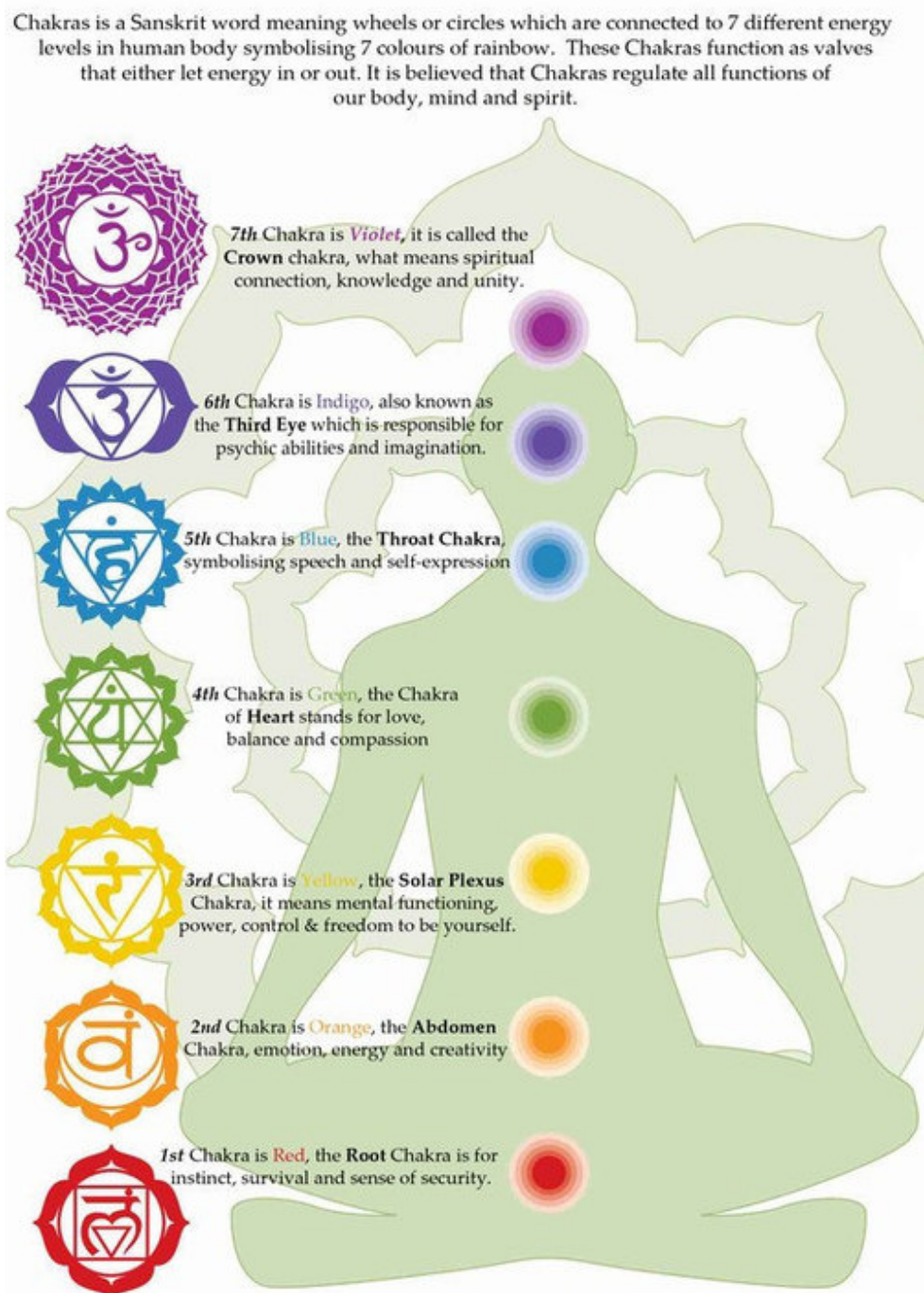
De workshops variëren sterk en hangen af van persoonlijke voorkeuren voor activiteiten. Deze workshops zijn *timeslots* waarin de bewoners de kans hebben bepaalde kennis of activiteiten met andere te delen. Het kan variëren van buikdansen tot *family constalation*.

Transparency circle is een ruimte gecreëerd voor conflictresolutie. Bovendien kan de ruimte gebruikt worden door individuen om een probleem aan te kaarten. Dit kan variëren van dingen die de community aangaan, iemands verleden, iemands heden, iemands toekomst, of zelfs om over de angst van het praten voor groepen te komen. Een belangrijk aspect is dat de ruimte door iedereen gehouden wordt. Er mag niet gepraat worden over dingen die zijn aangekaart zonder de toestemming van de persoon die erover sprak.

Cacaoceremonies en *ecstatic dances* zijn wekelijks op vrijdag. Hier is vaak de gehele community aanwezig ondanks dat aanwezigheid op vrijwillige basis is.. De cacaoceremonies verschillen iedere week van vorm, maar doorgaans begint het met het zitten in een cirkel waarin een intentie in de avond wordt gestopt en op een ceremoniële wijze de cacao wordt genuttigd. Daarna wordt er tot laat in de avond gedanst.

Bijlage B: Uitleg van chakra's

Hieronder is een overzicht van de chakra's in bepaalde lichaamsdelen en waar deze voor staan.¹⁰²

¹⁰² Afbeelding verkregen van <http://www.chakra-anatomy.com/> geraadpleegd op 14 juni 2016.

Bijlage C. Onderzoekssamenvatting in het Engels

In the postmodern time (as explained by Berzonsky 2005; Rattansi & Phoenix 1997; Sandstrom & Fine in Weigert & Gecas 2005) we live in, people will inevitable be confronted with life questions and all their possible answers.(Giddens 1991). Life questions like “Who am I?”, “What do I want to be?” and “What should I do?” are questions which suppose a sense of self.

Based on literature two main concepts regarding self can be derived. The first being self on basis of postmodernist academics. The definition we derived from this literature is that the self is ‘a rigid, identity-organizing entity characterized by agency and reflexivity which gives people a sense of who and what the are’. Another vision on self is the New Age concept of self. In New Age the self is ‘the person someone really is inside, without everything a person identifies with or thinks he/she is’.

Some questions remain. First, how can people conclude the postmodern search for self - selfsearching? Second, what is selfsearching and how does it work?

We will provide answers on such questions based on qualitative data, gathered in a ten week time span fieldwork conducted in a transformational intentional community (TIC) in Ometepe, Nicaragua. We used qualitative research methods like participant observation and interview. To analyze the gathered data we used Nvivo. We guaranteed our informants privacy by giving them pseudonyms.

Based on literature and empirical data we derived our central argument: selfsearching consists of four components and the concluding of two dichotomies what leads to finding an authentic self. In an TIC this happens by means of praxis and lifestyle. We operated this argument in four sub arguments.

In the first empirical chapter we argue that TIC are postmodern concepts derived from the more classical models of intentional communities. The biggest difference between the two is the transient character of TIC. A lot of people come and go because they come for transformational processes. By giving life to TIC we surpass the literature given the fact that that the characteristics and descriptions of intentional communities (Andelson & Grinell 2006; Brown 2002; Shenker 1986) could not explain TIC. Transformational is a core aspect and goal of the TIC.

The second empirical chapter regards selfsearching. selfsearching is a process that can be viewed as a process that revolves around going back to self. Here, self is something pure,

real and authentic. We derived four components from our analyses of selfsearching: acceptance, shame, being present and intuition. These components are all in connection and influence each other. It is the recipe for selfsearching within this community. In addition, there are two dichotomies that are part of as well as they have influence on transformation. The two dichotomies are on the one hand mind/body and the other individual/collective/surroundings. By viewing these aspects as separated aspects people undermine their true authentic being. They are not really separate, they are one. This is how the unification leads to the authentic self.

The third empirical chapter revolves around the praxis. The praxis is used to facilitate transformation and selfsearching. Both the dichotomies and components of selfsearching are inherent to the praxis. In every activity the concept of being present seems to have a central role. Thus it seems that this is the starting point of transformation. Yoga, meditation and breathwork are mostly aimed on acceptance and following intuition. This revolves around the mind/body dichotomy because people learn through these exercises to be in their bodies, being present, and listen to their body, thus following their intuition. For the dance activities the same accounts. People concentrate on their body and become conscious, which leads to coming closer to yourself. Another big aspect is losing shame. The overarching factor is the dichotomy between individual and collective. It seems that it enables and strengthens the process of selfsearching because everything happens as part of a collective. In addition, a lot of practices take away the feeling of separation between people, which leads to a feeling of freedom and rest. This leads to people viewing everything as one, not only between individuals, but also surroundings.

In the fourth empirical chapter we argue that Inanilah's lifestyle is inherent transformative. The lifestyle facilitates selfsearching through multiple subjects. We analyzed it by means of the location, sleeping and waking up, food/food process, pooping and showering, being naked, and the buildings. Through the lifestyle the dichotomies can be concluded, especially the dichotomy between individual and surroundings. This happens mainly through voluntary simplicity which let people become one with nature and in turn with natural cycles, like the food cycle and the time cycle. Selfsearching is also facilitated by the components. Especially shame and being present/following intuition are important regarding lifestyle. In short, the main argument here is, people become one with nature through the lifestyle which leads to feeling one with oneself.

On basis of the theory and empirical chapters we can draw three (main) conclusions. The first regards selfsearching, the second TIC, and the third the power of a transformational

context. First, selfsearching. Selfsearching as we describe it is a process which, according to us, has not been described in literature before. What becomes apparent based on literature is that the self is an entity which can and must be worked on in postmodern times (Giddens 1991; Sökefeld 1999) or is something that is static and something that people have to turn to and go back to to get in . The New Age vision has a more central role in this research because, based on empirical data, people at Inanitah view the self as an authentic self which lies under every human experience. Selfsearching is the process in which people try to reach this authentic self. We conclude that selfsearching consists of four components: acceptance, shame, being present, and intuition. On top of that, two dichotomies get concluded: mind/body and individual/collective/surroundings. We analyzed these aspects of selfsearching regarding the praxis and lifestyle of a TIC, but they can be analyzed regarding any aspect of human experience.

Our second conclusion regard TIC. We argued that a new subtype of intentional communities have risen: transformational intentional communities. These aim for transformation and have a highly transient character. Even though they offer a lifestyle based on voluntary simplicity that aims to escape postmodernity, TIC still are a postmodern emergence. They share a lot of characteristics with postmodernism. Ironically is that they facilitate a platform for transformation which can be viewed as a consumerist way of approaching transformation. People come, live the life, experience transformation, and can go back again in a relatively easy way.

Our third conclusion regards the power of TIC regarding transformation. The platform TIC offer for transformation are so strong that even people without the intention to transform, transform. Engelhart and van Wesemael both came without intentions to experience transformation, but they both experienced transformation. We think this is because both the praxis and the lifestyle are inherently transformational and they encompass the totality of human experience within Inanitah. Thus people live in transformation, and experience transformation even without an intention to transform.

All in all, selfsearching can be accomplished by means of the components of selfsearching and the unification of the two dichotomies (mind/body and individual/collective/surroundings). Even though the praxis of a TIC concludes the mind/body dichotomy more, and the lifestyle concludes the individual/surroundings dichotomy more, both the dichotomies can be concluded by the praxis and lifestyle of a TIC. Both processes of unification are facilitated by the components of selfsearching, them being: acceptance, shame, being present, and intuition. Important to notice is that both dichotomies

are not only dictated by those components, but are also an process on their own. Thus, both are a process for and a component of *selfsearching*. Hereby, it appears to be that there is a strong interaction between the praxis and lifestyle because it covers such a big part of human experience. In addition, we conclude that TIC are postmodern institutions specialized in selfsearching in which an easy platform for transformation gets offered and thus experienced.